

جەمال بابان

سەيدىكەزىكى

و

ھەشت چىرۇكى كۆمەلا يەتى
كوردى و تاپلۇيىك

جهه مال بابان

به یارمه‌تی و هزاره‌تی گلار و باری ژوور و چاپ کراوه

سه پدرکه زک

کووه‌له چیرو کینکی کووه‌لایه‌تی کورته

به غذا

۱۹۶۹

چایخانه‌ی نه سعاد

ههندی لەم چیروکانه لە کاتی خۆیا
لە رۆز نامه و کۆواره کوردى يە کاندا
بلاوکراونه تەوه

هەموو ماقنیگی بىز خاوه نىھەتى
پىشىز

چابى يە كەم

بەغدا ١٩٦٩

سـهـيدـهـ لـهـ رـكـ

سـهـيدـهـ لـهـ رـكـ

(۱)

- نـهـيـ تـوـ جـيـتـ نـهـويـ خـوشـكـمـ .

- باوه سـهـيـيـ گـيـانـ مـيشـ دـوـعـاـيـ جـاـوـيـهـ مـهـمـ نـهـويـ بـوـ نـهـمـ خـزـمهـتـ کـارـهـيـ
خـوتـ ، جـهـيرـانـيـ کـارـهـ کـهـرـيشـتـ لـهـ مـالـهـوـهـ کـهـوـتـوـوـهـ ، بـيـزـيـ تـبـوارـهـ بـهـ
تـاريـکـيـ نـاوـيـ گـهـرـمـيـ پـزـانـدـبـوـوـهـ ، هـعـبـيـ وـ نـهـبـيـ جـنـوـكـهـ دـهـستـيـ لـيـ وـهـشـانـدوـوـهـ .
نهـمـجـارـيـشـ بـهـ قـوـرـبـاـتـبـمـ باـوـهـ سـهـيـيـ چـاـوـهـسـهـرـيـنـكـيـ نـهـويـشـ بـوـ بـلـهـ .

سـهـيـيـ تـهـکـانـيـ دـايـهـخـوـيـ وـ تـاـ هـيـزـيـ تـيـابـوـوـ دـوـوـ تـوـپـهـلـ نـهـيـ کـرـدهـ
جـاـوـيـ مـنـالـهـ کـهـوـهـ کـهـ بـهـ باـوـدـشـيـ دـايـكـيـيـهـوـهـ بـوـوـ تـجاـلـهـ شـوـنـهـ کـهـيـ خـوـيـ
دـايـشـتـهـوـهـ خـامـهـ فـامـيـشـهـ کـهـيـ بـهـ دـهـمـيـ هـهـلـگـرـتـ وـ کـرـدـيـ بـهـ دـوـتـهـ کـهـداـوـ دـوـوـ
سـيـ جـارـ هـيـتـايـ بـهـ سـهـرـ کـاـغـهـزـيـنـكـيـ شـرـپـيـ زـاـکـاـوـاـوـ دـايـهـ دـهـستـ نـافـرـهـ تـهـ کـهـوـ
بـيـيـ وـوـتـ :

- بـرـقـ نـهـمـ دـوـعـاـيـهـشـ بـوـ کـجـهـکـهـتـ . لـهـ زـيـرـ لـهـجـکـهـوـهـ بـيـهـسـهـ
بـهـناـوـچـهـواـيـهـوـهـ لـيـيـ مـهـکـهـرـهـ نـاـکـوـ مـانـگـ نـاوـاـ نـهـبـيـ وـ چـدـقـدـلـ نـهـلـوـرـيـنـيـ ،
هـيـچـنـيـ مـهـدـهـرـيـ لـهـ (ـشـيـرـهـ دـاـ) زـيـاتـرـ .

بعدـ جـوـرـهـ باـوـهـ سـهـيـيـ هـهـمـوـ رـوـزـيـكـ جـهـنـدـ کـهـيـنـكـيـ پـايـيـ نـهـکـرـدـ
لـهـ زـنـ وـ پـيـاوـوـ مـنـالـيـ نـاوـ دـيـيـهـ کـهـ ، بـهـلامـ هـدـرـ کـهـ نـارـنـجـ کـچـيـ مـامـ هـهـسـهـنـ
بـجـوـاـيـهـ لـايـ بـوـ دـوـعـاـ يـاـخـودـ نـوـشـتـهـ ، سـهـيـيـ نـهـيـ هـيـشـتـهـوـهـ وـ نـهـيـخـسـتـهـ دـوـاـيـ

کشت خه لکه که تالای چوں نه بتو ، نمودا به ددم دوعاو نزای سدر
زاریه و دهستی نه کرد به فسکردن و دواندنی ۰

سهی عدول عه زیر ههشت نو سالیک نه بتو هاتبوبه دنی (ههشنه
ناوا) پاستی به که نی دانشتوانی گونده که خویان چووبوون به شوینا و
هینابوویان چونکه هینچگار ناوی ده رکر دبوو به له خوا ترس و پیاو چاک ،
ماکو پنیش پرویان بکات له تائیداری و په وشته باشد او من الله کایان فیری
فورثان و بووین و خوندنه وه بکات ، بتویه به دل و به گیان خزمه تیان
نه کرد و به دهور و پشتیا نه هاتن و پهیتا پهیتا شیان نه کرد به فور گیاو
نزویان بتو نه جاند ۰

به کودتی ناینکیان نه نه خوارد بین نه و خو ده که می تر له
دنی یه که دا له بر سا بمردنایه کفر بتو سه رفتره و زه کات له خاله سه بی زیان
به یه کیکی تو بد رئی ، بتویه کاتیک خاله سه بی تا پری لم لاو لای خوی
دانیه وه سهیری کرد ماله کهی کشت یه قنده اته وه له دانه و نله و ناز و وقه ،
نه و نله کانی پرین له و ولاج و نازآل که گشته نه و نه و پنکه شیان کرد بتو
له په بی خوادا ۰

(۲)

جهند پوزنیک بتو ، فه رهابه رانی (تسویه) هاتبوبه دیی ههشنه
ناوا بتو تومار کرنی مافی خه لکه که به سدر نه و زه وی و زاره وه که ههیانه ،
هر که سهش زه وی خوی جیاواز بتو ، که مو زور په یوه ندی که می
تری پیوه نه بتو ، بتویه که سیان خه می هیچیان نه بتو ، مه تر سیان له وه
نه بتو که یه کیک له لای لابه لاؤه لی سیان بھاوی نه ناو ، بتویه هر که مو حاکمه
دهستی بین کرد ، وه ک له بانیک به ریان به نه خواره وه وا بتو ، که بیستیان و
کار پی سینراوه کانی (تسویه) بتویان خوندنه وه که وا (سهی عدول عه زیر
کوری سهی نه سر ولای کوری سهی عه بدو للا) دانشتووی ههشنه

ناوا داوای هممو و زهوی و زاری دی یه که نه کات که تیکرای لوهه پیش
له خاوه نه کانی کریوه و له مساوه له زیر دهستیان ، بو جاندنبان داونی به
دانستوانی دی یه که هممو سانیک ملکانه که توون و بهرو
بو و میانی خواردووه *

خه لکه که که شده مهیان بیست هممو به جاریک قاس بر دنیه ووه کاس و
ور بیون ، بو و به مقو له ناو یانا و هندتی له سدر گه رمه کانیان نه وه تندی
نه ما بو و هدر له ویدا هملسن په لاماری سه بی بدهن ، به لام پیش سیه کانیان
نه یان هیشت و دایان مر کاندنه ووه له شوتی خویان دایان ناه وه تاکو بزان
دوا بی یه که یان به چی نه گات . سه یدیش سه ری دانه واند بیو ، چاوی به رز
نه شه کرده وه ، له به رخویه وه زور به هینمنی وه که نه بای دی بی و نه باران ،
پووی کرده کار به دهستی (تسویه) ووتی :

- به لئی قوربان هدر زه ویک لم زه ویانه که به نده له مانهم کریوه ،
له باتی نرخی خوی دوو قات و سه قاتم له سه رز ماردووه هممو سانیکیش
له ملکانه سه ندنا ته او خاترم کنی توون و چاوم له دزی و دهست
پیسان پوتیوه ، بر وا بفه رمو و نیوه مافی خوم و درنه گر تووه لئی یان ،
نه وه تا یستاش شه وه نده بی نه زان دان به هیچان نانین . به لئی قوربان دنیا که
ته او گوزراوه و گهوره و بجود کی نه ماوه ، پاستو در قو و چاک و خراب
له یه ک جانا گرینه وه ، بو یه پاکیش له گه ل پیسا نه پروا *

کار به دهستی (تسویه) سه رنیکی بو پاوه شاندو هه ناسه یه کی ساردي
بو هه لکیشا ، دوای نه وهی په نگنیکیشی هیناو په نگنیکی بر د ووتی :

- قوربان جه نابی سه بی ، داخی نه مانه له دلیه نایه به لام به سه ری
تو هممو میری وا رسی گاوی کردن ، نه زه تا زاتیکی پیروزی وه ک تیوه
پانه کیشته زیر موحا که مه وه له گه ل نهم په ش و پوت و بی خاو سانه دا ، نه مه
موحا که مهی بو چی یه ؟ شته که وه ک پیروزی پرونک دیاره که ماف مافی
تیوه یه . نجا رووی کرده خه لکه که ووتی :

- ئاخىر نابىئى تىوه نەختىك لە خوا بىرسن و تۈزىك لەو پېشىتىنە سەۋەزەي
پېشى ئەم زاتە پېرۇزە بىسلىھەننەوە ، لام وايە ئەوەندە بە نەرمى لە گەلنان
جوولاؤەتەوە بۇ يە ئىوهش وا هاربۇون ؟

لە كائى موحاكەمەدا مامۇستا مەلا ئەحمد ، ئەو ھلايەي كە ھەر
خەلکى دىيىە كە خۇي بۇ ، وەسى چوار سالىڭ ئەبۇو خۇندىنى تەۋاو
كىرىبوو گەرابۇوه ، لە بەر ئەوەي كە بىاونىكى پاستۇ ئىشتوو بۇو
بۇ يە سەمىي بە ھەموو جۇزىك ئەبۇست بىشكىسى و لەبەر چاوى دانىشتowanى
دىيىە كەمىي بىخات ، لە كائى موحاكەمەدا ئەويش لە تاۋ خەلکە كەدابۇو ،
كە ئەم ھەيتۇ ھوتەي بىست پۇوى كىردى خەلکە كەو بىنى ووتىن :

- چەند جارم ئامۇز گارى كىردىن ووتىم ئاگاتان لە خۆتان بىت ، ئەم
كابرايە دەستبىرە ئاخىرى دىيىە كەنسان بىنچۇل ئەكاو مالىشسان وېزان
ئەكا ، دە بىخۇن دەمى ، ئىوهش واتاقان ئەزائى كابرا خدرى زىنده يەو مىشىن
لە بەر خۆم ئەۋانە ئەكەم .

يەكىك لە دانىشتowan كە لە ھەموو يان جەرگ براوتر بۇو خۇي
بىن ئەگىرا ھەر ھەستاۋ سالاوى بىردى بۇ سەمىي و دەستى خىستە بىنى و لىنى
تۇندىكىردو ھىنایەوە يەك ، تا فەرخە قەرخى بىنخىست بەلام بۇلىس بە زۇرۇ
بەلە پېرۇزى لە زىزىر چىنگىيان دەرھىناو كابرا يان پاكيشىيە ئەملاوه ، لە
سەر ئەوە سەمىي داوايى كرد كە موحاكەمە كەمىي بۇ بىگۇزىز رەتەوە بۇ تار ،
ھەر لەۋىدا ھەستاۋ دىيىە كەمىي بەجىنى ھىشت .

سەمىي شايەتى درۇي كۆكىردىوە كە ھەموو سۆندىيان لە سەر
زەگات و سەرفترە كە بۇ نەخوارد كە ئەمە مەلکانە بۇوە وەرى گرتۇوە ،
ھاتوچۇي زۇرۇي كىردو خزمەتى گەلنىك كەسى كىردو كۆنلى نەدا تاپې يارى
بە رايى بۇ دەرچوو ، كە بەھوە زەۋىي و زارى دىيىە كە بۇ بەھى ئەو ،

بو نهودی هدر که لادنی یه کانیش جو ولا نده و یا لاساریه کیان کرد گورج
بکشی به تهوقی سه ریانا ، چوو به دروو دهلمه بلاوی کرده و کهوا
هدلگه رانده له گونده کهدا پهیدابووه و تهواو پهرهی سهندوه و خهله که
نیازی پهلاماردان و هیرشیان همه یه ، بهوه کاربه دهستانی سازکرد و
مه خفرنکی پولیسی بی هینانه دی یه کهوه *

کات شهونکی زستانی تاریک بیو ، نمه نمه باران ٹهباری ، کزه یه کمی
هیجگار سار دیشی نه هات ، سه گهله ناو ٹاوایی کرد بیو بیان به ودهین و
لووره لوورنک پیاو وای نه زانی له شکر داویه تی به سه ر گونده کهدا ،
ده کمچی له شکر نه بیو ، به لکو دهسته یه که کاربه دهستانی هیری بیون
که له سه ر خه به ردانی سهی عهول عهزیز له شاره وه هات بیون بو پشکینی
مالی ماموستا مهلا نه حمه دکه گوایه شتی نه هیتی و ناهه موار بلاو نه کاته وه
به ناو دانیشتوانی دی یه کهداو هانیان ٹهدا بو سه ر کشی و نه دانی ملکانه
به خاوهن دی *

مهلا نه حمه د خوی و مال و منالی لمهالی خویانا کش و مات
لیزی نوستیون ، تاگایان له هیج نه بیو ، له پیز همه مو و له تهقه تهقی ده ر گا
لیدان پاپه رین ، پوایان نه فسه رنک و چهند پولیسینک که کو خا دی و
سهی عهول عهزیز یشیان له گهلا بیون ، همه وو خویان کرد به زورا .
که سوکاری مهلا له تاو اگشت دهستان کرد به هاوارو له خودان .
دوای همه ندینک پشکین سهی خوی جیا کرده وه چوو له فوز بینکا
دهستی کرد به باخایا ثنجا دهستیکی دانه واند بو زه وی پریاسکه یه کی
گرت به دهستیه وه نه عره ته یه کی لیداو هات به لای نه فسنه ره کهوه و
پریاسکه کهی فری دایه بهر ده می نهوسا پرووی کرده ماموستا و بیزی ووت :
- یستاش هر سهی درو نه کاو جه نابت پراست نه فدره ووی ?

مهلا که شته کانی دی هدر وه که له بانیکی بهرز بهری دهنه خواره وه

دهمی بعویه تلهی تهقیقی نه کرد زانی کار له کار ترازاوه نیز ،
بهزور بر دیانه ده روهه دوای نهودی که له پجه یان کرده دهستی و پالیان
پیوه نا بو ناو ٹوتومونیله که به رو و شار بر دیان ، لهو لاشه وه مال و منال
شین و شه بور یان تازه کر دده .

به یتیک تی بهری به سه ره اموزتا ملا نه حمهدا له بهندیخانه به
همو و چه وساندنه و سزا چیشتیکه وه . بهلام خواهه لآگری دانیشتوانی
دئی که به دل و به گیان خزمتی مال و مناله که یان نه کردو نه یان هیشت
بی پساوی یان پیوه دیاریست تو و یان بو شه جاندن و دانه ونله که یان بو
نه در وونه وه بو یان پوخت نه کردن ، نهودی بو خواردنی خویان پیویست
بوایه بویان نه تاردن وه ، نهودی تریشیان بو نه فروشن و پاره که یان نه دانی ،
چگه لهو باره دارو سه ره شه و فره کاته که جاران نه یان دا به سه بی ،
همو و یان به ره و پووی نهوان کرده وه هیچ گوشیان نه نه دایه هه په شه و
گوشه شهی سهی عهول عه زیز . له همه مان کاتا جوون یاریزه ریان گرت
بو اموزتا ملا نه محمد ، هاتوچو یان بو کردو پاره یان خه رج کرد
تار است و در قیان له یه ک جیا کر دده .

(۳)

ماموزتا له مالی خویانا دانیشتیو و له گهال که سو کاریا باسی پا بوردو یان
بو یه کری نه گیرایه وه ، پهیتا پهیتا خه لکی دئی که مش نه هاتن بو خوشن
هاتنه وه دیده نی و پیروز بابی که گه راوه ته وه به خوشنی و تهندرو سنی .
پهیتا پهیتا سه ریان به ره ز ته کرده وه به ره و تاسمان و له یه زدان نه بار آنه وه
که خوا پیاوی نیشتمان په ره وه رو دل سوز بو نه ته وه و وولات خوش کا ،
هر سه ره رزو و پایه بلند بن . دوای نهودی ماموزتا باسی بهندیخانه بی بو
نه او کردن ، و ورده و ورده هاتنه وه سه ره باسی دئی که ماموزتا پرسی :

- نهی به پاست قیتا خاله سهی چونه و له چان له گهی ؟

یه کیکیان و ملامی دایوه ووئی :

- چووه شونه کهی تو ، یاخود چووه و شونه کهی پیشوی خوی .

ننجا یه کیکی تریان ووئی :

- ماموستا : ثدازی نه و کابرایه نه سید بوو نه له خواترس ؟

ناوان باریک بوو له کاتی خویا له بهندیخانه پای کردبوو ، له سهر پیاو
کوشتن حوم درابوو ، نه و بهینه زوره تیمه هستمان بینه کردبوو ،

نه وه بوو خوی گزربیوو بعد جوره که دیمان وانا گورگ بوو له پیستی
مهپرا بهلام دل ناگوپی اه کاتنکا که کلهک و دروش سه رنا گری و مهیدانیان

کورته ، تیمهش گهانک داویان له سهر تو مار کردووه یه کیک لهوانه
نه وه یه که په لاما ری نازنخ کچی هام هسه نی دابوو ، وه سکی پر کردبوو .

دوای نه وهی مهلا گهانک لە عنہتی بتو نارد ننجا پرسی .

- نهی کاروباری زه وی و زاویه کانیان چی لئی هات و بهچی گهیشت ؟

یه کیکی ووریايان وه لامی دایوه ووئی :

- ناگری به تنسی سورش بالی زورداری سو و تان ، بین گویان زه وی و

زاریشن نه گهنه و دهست خاوه نه کانی خویان ، نه مرؤشن نه بین سه بینی ۰۰۰

د و و ئ او ا نه که هی شو ن ما ته گه و ره

(۱)

د د ک یا خوا ب هر که که بیت ماینہ کم حیله . سهیر که ج چه بو کاینک
 نه کات و چون کلکنی لبی کلا فه کر دووه ، خو نه لی ی چه تره هه لی داوه .
 په ح له حیله و پرمه و هه لمه تی له ناو نه و هه مو و سوارانه دا ، بر وانه سه ر
 - که للهی زیوین و زینه که هی نه لبی ته خت په وانه . چاوت له و خو
 کو کر دنه و دیه و له و مله جوانه یه گر تو ویه تی ، کوره خو نایه وی په لب نیتیه
 زه وی ، جا برا ناهه قیه تی ؟ نه و دتا پاشا خوی سواری بوده ، مه محمود
 پاشا سه رؤکی گشت علی جاف ، سهیر که جهند به هه بکه ل و ج پیاوینکی
 قورس و له سه رخویه . نهی نه و له شکره جی یه له دوایده ؟ به لبی به لبی
 نه و شو په سوارانه ش پیاو ما فولان و کوره کوره عه شرہ تن نه و دتا فه قیانه
 شو په سه لته له به رهو بازو بهن له قول و جامانه به سه ر گشت نه لبی
 کو و رهی هه نگن له دهوری پاشا و روزاون . به خوا برا نه و ایش پیاوی
 به شه و که تیان تیا یه ، نه دری نه ز کلا و قوچه ما وزدر به شانه کنی یه به سه ر
 نه و نه بیه بوزه وه ؟ هیج ، واز له وانه بینه تو ناور به ره وه بق پاشه وه .
 نهی نه و نافرہ تانه کین به سواری هاتن له دواوه ، ماله به گزاده نین ؟
 به رئی و مه للا خویان . نه و ده کنی یه کجی پاشانی یه ؟ عاشه للا له به ری خان ،
 نازداری جافان ، له له سو لاری نه و نه عامی ، له قهله می پینکی ، له مه جه کی

بر زینپری کوره خو وا گه یشته بهر ده همان به پاستی شده‌ی لارو
کوزلوانه‌ی خال خال و کرامی خامه کی نان ههر له خوی دنی ، دمک خوا
پو و سورت کا ناقره ته که .

— کوره ده به سه پیتر پیئی منیش بده باتیت بگه یه نم بهس بلی خو
من ددهم بیوبه تله‌ی ته قیو .

نهوه پاشا خویه‌تی و نهوانه‌ش عه شرہتن له گه لیا ، عه شرہت .
پاشا کرد و بیده‌تی به عاده‌ت هه موسو سالیک خوی و عه شرہت به خاو و خیزانه‌وه ،
به باره گاو په شمال و مال و مالانه‌وه له بی پردشی به هارا له کانی چه قملی لای
که لاره‌وه دین به ره دو و ناو انه که‌ی زهلم و تانجه‌پو لای توه قوت به بینیک
له و ناو دا نه میشه‌وه و لمونه بس هر ده و آتوستان نه رون بو (گملگ) و
ناوجه‌ی مهربیان .

(۲)

له دو و او ان له گوئی چه مو چغور ده پاشا بعرا او و شکارو نیشان نانه‌وه و پراوه
به راز و پراوه که رویشک پایی نه بوارد ، بچگه له بازی نه وزیری ته رلان و
یاله‌بان و سمه‌فر که جهش نه کران بو گیانی بیور و که و سو سک و
که رویشک . له گمل کوره کوره‌ی جافا نه که و ته ناو نه و چه مو بیشه لانه
بو نه بزم و په زمه ، جازی وا هه بیو نایشیان هر له و ناو دا نه خوارد ،
پاش عه سر دهمه و نیواره‌ش که نه هاته‌وه نیچیر شه ته ک نه درا به فهد
ولاخا ، ولاخیش که فی چه پندوه و ٹاره‌قی کرد و ته وه .

زه ردو سوریش له ناو سه و زه گیا گوی پو باره دا له ناو
کولاله سو و ره دا نه هاتن و نه جوون ، جار جار ده ستیان نه گرت و
نه لئه بیین ، یاخود ته قهیان نه کر دو نیشانیان نه بیکا . جار جاریش
سه ماوه ریان دده نه کر دو جایان لی نه نا ، دهست و پیوه ندیش تایان نه کر دو
دانه نیشن هه مو و پنکه وه نه بیان خوارد . به شهویش عه شرہت یه که یه که

خویان نه کوتا بتو دیواخانی پاشا ، بتو زیر جادره گدواره که ، له وئی هدموو
 کزنه بونه وه پاشا به هستینکی باو کانه و پوویه کی خوشوه پیشوازی
 نه کردن ، له پیشا کار و باری عه شرهت چی بوایه باس نه کرا او به جی نه هینرا
 دوای نه وه به ددم قه نگه تئی کردن و سه بیل فت کردن و جگه ره لیشان و
 چا خواردنده وه قسمی خوش و گالته و سوعیت نه کرا ، له پاشا
 ده نگ خوش کانیان له گوینده و گورانی پیز تئی بان نه جریکان ، له قه تارو
 نه للاوه یسی ، له هوپهی جافه تی ، له به زمی خوسره وی نه وهی نه بان
 ووت نه بان نه ووته وه ، لم به ینهدا چینیکی تر چا نه هات هی واش هبو
 دیشله مهی نه خواردنده ، لمه دوایی دا حه کایه ت خویند سه ر گور شته می
 نه گیپ ایده وه له شیرین و قه رهادو عهم و زینه وه بیا نه هات تا پوسته می زال
 به شانامه می فرده و سیه وه بهم جوزه پایان نه بوارد تا پاشا خه و به لادا
 نه بردده وه ، نه وسا هدر که سه ههل نه ستا شه چوه وه ههواری خوی ،
 نه وانهی یاساویش بیون یشکیان نه گرت ، خو گور زه و کزیال و شیره و
 شه یالیش میشیان به ناسانه وه نه قوسته وه ، تا به بیانی نه وه پین و لوره بان
 نه هات . ج پیاو خر اینک حه ددی هه بود تو خنی نه و ناوه بکه زنی و به قایه تی
 نزیک باره گای پاشا پکدویته وه .

(۳)

به لام ناخ سد ناخ .

نه وا عیل به ره و زور بونه وه ملی پینگایان گرت و رویشن ته واو
 دوور که و نه وه و له چاو وون بیون بکره هدر نه گه رانه وه و توریان کرد
 هه مو و نلن . نه وه تا تیستا شون په شماله کانی نه و سایان درک و دائیکی
 هه راشه له گو چه موشون ده بددی سه ر ناوه که بیان قه ل فر و ده وه
 به ثانیه . نازدارانی گو ناوه که ش بیون به ما . ی ، پاو کدر به زه هر و به
 بومباوه تئی بان که و تون ، سنگ و سکی سبی هاسی به سه ر ناوه وه نه بربیقته وه ،

یه که یه که نه یان گرن و نه یان کهن به تو ولا ، بازه و آن کان هدر بانگه راز و
قهیسه رقو و یانه به دوای تهواری ته رلان و باله پانا به لام هم مو که و توونه
وه یشومه و بهو ناوه دا ته ره بیوون هیچیان خاوه نی خویان نامان سنه وه + تازه
کنی نه و به زمو پر زمه و نه و پابواردن و هه لهر کنی بهو نه و پا او شکاره
نه بینیته وه !!

تو بلی ای ثاوی دوا و آن که نه و نده پیاوه تی کرد بی هدر بو میزو و
ووینه و فو تو غرافی نه و دیمه نه جوانانه وی له سنگی خویا تو مار کرد بی
نایا داوای لب کم گوایه لا یه ک نا کانه وه به لاما و نه و شریتم پیشان
ناد اندوه ؟ ده سا نه مدیان و محاله ، به لام خو تیمهش بین خاوه نین ، نه وی
نه وه نی یه پیره میر دی نه مر له شریتی سینه ما جوانتر و پنک و پنک تر نه م
کاره ساتانه وی هم مو و وورد و وارد اه هونرا وه که یا هونیوه ته وه که نه لی :
دوو نا و آن که می شقون ماله گه وره !

سهره و خوار نه رو وی یه پنج و ده دوره

• • •

جومعه جامع

خیز خوای دئی يه که هدریه که پارچه زه ویه کی پشت ٹاوایی با بهراو
با کوزه سپی دارنیکان تهرخان کردبوو بۇ مزگهوتی گوندە که ، بەو
بپوايەی که لەوه دیا خوارىھجریان نەدانەوهو ئەم خیرەیان بۇ نەتوو سینت ،
بەوه خزمەتیکی دنیاو دینیش نەکەن .

بەم جۆرە مزگهوت بوبە خاردنی زه وی و زارنیکی باش ، ئەوهندەی
که بە فەرەھى بەشى هەبوو خەرجى يەکى بکات بۇ پایەخ و سوونەمەنی و
حەقى مەجهور ، بىگرە بەشى كېرىنى بىخەفىشى نەكەر د بۇ نەو پېپوارانەی
كەپىیان نەکەوتە گوندە كەوهە شەو لە مزگەوتا ئەمانەوه .

كۆخا حەممە پەس کە ئاغاو دەست پۇشتووی دئی يه کە بۇ لەوانەی
کە بەرچ دانەوهى قىسىمەیان نەبۇو ھەرخۇیان حساب بۇون ، واتە لەوانەبۇو
کە سەنگىکى قۇرسى ھەبۇو لاي مىرى و مۇوجەخۇرە كائى ، بىگرە
نازىشى ھەبۇو .

مام كۆخا لە كائى تۈمار كەردنى مافى زه وی و زار (تسویه) دا ئەو
زه وانەی کە لە سەر دەمى دەست پۇشتنى (خوالىخۇش بوان) باوو
باپىر ياداگىر كرابۇون لە ھەزارو بىچارە كان ، ئەوانە قىسى بىن ئاویت و
ھېچ ، ئەوانەی کە لە زەمانى خۇشىا پىاپادابۇون چ بە زۇرۇ زۇردارى و
قۇفلۇ چ بە ھۆى مۇوجەخۇرە تاراستەكائى مېرىيەوه کە كوتەكى دەستى

نهو جوزه که سانه بیوون و ج نهوانه که به نر خنکی هه رزان له زیر چنگی
خاوه نه کاتی ده رهیابون دوای نهودی له کمل کار به ده ستانی تسویه دا
پینک گهوت نهوانه هه موو به ناوی خویه وه تو مار گرد ، نهها نه و چهند
زه وی به ووشکه دووره بهزده لانی به نه بن که جاو له دویی مام کتو خایان
نه جو ولا ندبوو چونکه نهوانه زیانیان هه بیو فائز اجیان نه بیوو .

جا مام کتو خا هه رچی ویزدان و سوتدو ٹاینی خوی هه به له کتو پری
قسه کردن و له ناو خدلکا له و چوار پارچه زه وی به بی فه راهه دا ده ری
نه بپین هه رکه پا کانه هی نه گرد و نه بیووت .

- با به (مستو) بتو منت نه بنی بتو خوات بی ، یا په بی بی نیمان
پات هیله گوزه دوو نه گه ر پاست نه رقی ، تو خوا نه وی حه فی خوش بوه
له تسویه دا ده ستم لئی هه لیه گر تو وه بتو تیوه ؟

مستوی هه ناسه ساز دیش له ترسا شلب ده ستیکی نه دا به سنگی
خوی او سه رینکی رانه و دنایندو نه ووت :

- یاخوا بنی بهلا بنی ٹاغا ، نه وه تو خوت بتو چی وا سه غلهت نه که یت ،
شاللا به شاللایی خوا ٹاغای گشت دی یه ک ومه ک جه نابت بونایه ، جا
نه وسما هه موو لایه ک قه دری عافیه تیان نه زانی .

نه ونک بد هه موو ٹاین وه له خوا ترسی بیوه که سه ری بجهت
نوری ناجی و هه میشه ده می به ویر ده و ته زبیحات نه کاو سه لاؤات نه دا
چون دینه کهی خوی نه ک بتو نهها چهند پارچه زه و بیک به تایه تی که
هی مز گهوت بن ، به لکو بتو هه موو گه نیج و کلوری دنیا نادورینی .

نه ونک بد هه موو ٹاین وه له خوا ترسی بیوه که سه ری بجهت
نوری ناجی و هه میشه ده می به ویر ده و ته زبیحات نه کاو سه لاؤات نه دا
چون دینه کهی خوی نه ک بتو نهها چهند پارچه زه و بیک به تایه تی که
هی مز گهوت بن ، به لکو بتو هه موو گه نیج و کلوری دنیا نادورینی .

ئەم خۆیەیدى مام كۆخا لە خۆى ئەگىر بەم جۆرە لەپەر نەوەبۇو كە
نەتەوانى بە تاتكراو يەكسەر زەۋى و زارە كەى مز كەوت بە ناوى
خۆيەوە لە قەلەم بىدا ، نەشى نەوەست يەكسەر بە ناوى (اوقات) ەوە
تۆمار بىكەت وەك ياسا پىويسى نەكەت بەرامبەر بە زەۋى و زازى
مز كەوتە كان ، بۆيە بېر و يىنكدا نەوە دۆزەخىنى كەياندى يە نەوەى
گشتىان بە ناوى جومعە جامع ناونىكەوە تۆمار بىكەت دواى نەوەى كە
لەگەل سەرۋەتكى تسويدا لەم پۈچەوە پېنگ كەوت ، نەو جومعە جامعەى
كە نە دەنگى هەيەو نە پەنگ ، بۆيە نەو قوربەسەرەتى ناونا جومعە
جامع تاڭو نەگەر ھات و ھەر تائىنگلىپىرىنىھەيەك بۇو ياخود تەنگىان
بىنەلجنى نەوساكە بىلەتەوەتا گشت مولكە كانى مز كەوتەم بە ناوى خۆيەوە
بە ناوى (جمعەو جامعى شىرىف) ەوە قەيد كەر دووە .

ئەناوا مام كۆخا بە بېر و اى خۆى مالى خواو دىنە كەى خۆشى
پاراست و نەيەيىشت ھىچان بەدوپىن ھەر كە يەكىنى نە شارەزاش
لىرىپىرىيە نەرىق قوربان :

— نەوە ئەم جومعە يە كىي يە لەم گۈندەدا ئەتەندە دەولەمەندەو ئەم
ھەموو زەۋى و زارەى بەناوەوە يە ئەي خۆى لە كۆيە ؟
مام كۆخا بېيى خۆ تىنگدان گورج وەلامى ئەدایەوە :
— ئا كورە بىزانن ئەوە مام جومعە لە كۆيە ، ئەوە بۆج وەك يىاو
نایەتە ناو يىاوان .

لەوئىوە پىاوە كەى گورج ئەھاتە دەست و نەيە ووت :
قوربان لە دوپىوە چۈوه بۇ ئاش بۇ باراشن ھارپىن ھېشىتى
نەگەپاوه تەوە .

باقى دانىشتوى دىبەخانە كەى ئاغا لە ئەھلى دىيىيە كە بەم درۋۇ
دەلەسە يە ھەموو لە زېرەوە بىزە ئەيگەرن بەلام نەشىان ئەۋىزرا فەزە بىكەن .

هاوپی به کدم نهانه‌ی هدمو بتو گیرامه‌وه میش زور باش گوم بتو
تل کردیبو سه رم بتو نه لقا ند ، له دوایدا که فسه کانی نه واو کرد نیم
پرسی : به ته واوه‌تی بزم پرون که رمه‌وه نایا جو معه جامع هدر نه بروه ؟
له وه لاما ووتی : تا نهم دقیقه‌یه ش نه هاتو وته دنیاوه + میش ووتی :

به نا به خوا له (مخلوقی نعم زمانه) +

نه دایشتوانی دی به که هه روا دهست به سرا او فوروفه ب

بیون ؟ ووتی :

- وه للا لم دوایی بهدا شیری به ری دایک یان به مام کتو خا هینایه‌وه و
حسابی پابورد ویان هدمو له گدل هینایه پشه‌وه به لام جون حسابیک ؟!

هه و الناصه هی کش

بُو بُووم به در کی مهم و زین

(۱)

پُوژ نه بُو دووجارو سی جار دمهو چاوی نه و به سته زمانه پر پر بدست
همل نه کونی یاخود تیکنی له ده سنه یه و نه ئایشی ، که نه هاته سه رقمهش
هممو جاریک نه فیزان به سهار یاد نه و ووک :
- و ملا یا من نه بیم یاتق ، به دهست خوم نی یه حذر له چاره ت ناکم ۰
کور بیم و نهت بیسم ، دنیام بتو بکه بت به کولو و به سه ریا بر قم نه و سا
خونه کدت بخومده و نوشی تاکم ۰
نه مهمی نه ووت و بُوی نه جو ووه ، به کارو به نوچورج تئی بسرا
نه بُو ووه نه بُووت :

هه لبعت به حاله لات و سوالکه ره که ته وه ثانازی یا به سه رثاسینه کدی
نه نکته وه ؟ گلهی قورقان به سه ر ، و دی خاکان به دامان ۰ کچمش نقهی
له ختنی نه بپری و ده می نه نه کر دوه ، نه بیز ای نه گهر بته جواب نه و
نه وه نندی تر شیت گیر تر نه بین ، زنه لم هه راو هور یا و حمشرو حمله لا یه دا
نه بُو له پر له ده رگا نه درا ، نهی نه هیشت کجه بچیت ، خوی گورج
پای نه کرد نه بیز ای میرده که بته تی ، به پوویه کی خوش و ده می
به پیکه نیمه وه ده رگا کدی لئی نه کر دوه و پیشو ازیه کی گدرم و گوپی نه کرد :
- ماندو و نه بیت ، یاخوا به ختر بی نه وه ، نه وه خدریکی جل

شتن بروم ناراوینکم مابوو ، چی بکم ته نها بالم هه بیتکم گستدان و جلشن و حاجهت شته ، هه بیتکم چنست لئی نان و خزمه تی مماله ، به لام دوو- نهوده ندهی تر بو تو بکم هیشتا کمه .

- یاخوا لهشت ساعت بیت نافره ته که ، خوا پروسوری دنیاو
فیاهه ت کا ، نهی باشه گوایه نه شتمیل یارمه تیت نادا ؟

- تو خوا پیاوه که واز لهوبته ، من جون یشی خوم نه ددهمه دهست
نه مو نه ، وه للا به ته مای نهوبم نه بی ماله کم بی به سه ره نویلک .

نجا ده نگی لئی همله بری بو نهودی کجه که گتوی لئی بیت نهی
ووت : تو خوا پیاوه که قهی ناکا گتو مهده ری نه کرده بیوه فیرنه بروه ، من
هر خوا توم بو خوش گات و خوش لهشم ساعت بیت ، یشی نهوم هر ناوی ،
بادانیشیت فه رفی چی به ، کجی خومه و هر به گلینهی چاو خزمه تی
نه کم .

پیاوه کمش واقی وور نه ما لم قسنه :
- کچی نافرهت مانای چی نه کرده بیوه نه دوای مردنی دایکی و
پیش تو ، زوربهی یشی ماله کهی نه کرد ، بهو مثالیهی خویه وه ماله کهی
هدمیش وه گول پانه گرت ، گوایه یستا تو ووته نی بو جی وا ٹاخری
شده بروه ؟

- به خوا بلیم چی ، مثالی چی به هدلهت نه گه تی و کلوئی منه ،
بچمه سه رکانی وو شکی نه کم . خو من وه ک خوا بی داوان نیم هر بو
خوم دانیشم و شتم بیته به ردهست .
نجا نهی ووت :

ده تو دایشه با قونده ره و گزوره ویه کانت له بین داکنم ، نهوسا هسته
جله کانت بگزوره و تو زیک ٹاو بکه به خوتا با تو زیک فیتک بیته وه ، نه مترانم

برسته ، خوت نعومنده به تیمهوه خعریک مه که ، هدر تو خوش بیت
خوای نه کرد تیمه چاومان ده رنههات .

نجا که پیاوه که نهی بر سی نهی کوا نهشیل له کویه ؟
له کاتیکدا که نه و له خوارمهوه بو حاجه تی چهوری نه نست و خدریکی
جا لئی نان بیو ، ثم لم له و لاما نهی دوت :

- ده تو خوا تو نانه کدت بخو گو مددمری ، نازانم نوسته ، خدریکی
خو جوان کردنے ۰۰۰

- ئاقرهت نه عوزوبیلا ، تو بعم فانه شیتم نه کهیت و دلم کرمی
نه کهیت ، کچ کچی خومه و باشی نه نام .

- به لئی چووتهوه سه رپه حمه تیه کهی دایکی له حه باو حورمهت و
هه لسان و دایشتبیا ۰۰۰

- کچی عهیه ، تکات لئی نه کدم ناوی مردوو مههینه . گوناهت
نه گا ، خو تو نه و ندهی من بز انم ئاقرهتیکی له خوا ترس و بهدینی ، دوای
مردن هدر په حمهت ناردن باشه .

- ده باشه پیاوه که ناما قولم کردو سەرمدا له بەرد ، نه و باش بیو ،
من خرايم ، من تەھەلم ، ئىش نه کدرم ، داپزاویم ، دەم درېزم .

- زنه که خوا نه خواسته کهی من وام ووت ووه ، فە که بۇ
ھەل نه گیریتەوه ؟ دە تو وازم لئینه باشیتک بخۆم و چایه ک بخۆمهوه ، وا
له برسا هەناوم تیا نەماوه .

زنه گورج پای نه کرده خوارمهوه له کاتیکدا که نهشیل چىنى
گدرم نه کرده و بۇ باوکى و نهی خسته سه ر سینی بۇی ، ثم لم له خوارمهوه
تۆزىلک خوى دوا نه خست نجاسته کهی نه بردە سەردەوە له بەر دەمی
مېرددە کە يادى نەناو نهی دوت :

- ده بخو ، هدر زوو ئامادەم کردىبوو ، تو درەنگ ھاتىمهوه ،
سارد بۇ بۇ ووه منىش تۆزىلک گەرمىم کرددەوە .

کجهش که گوی لمهانه نه بود سه ری همل نه بپری و نه بیوت :
 - خوایه من قبولی نه کنم تو قبولی نه که دست ، لمهو زیان
 نهی نه بیرا فزه بکات .

(۲)

خاتم خوی به پاستی ثافره تکی جوان و قد علم پر نک و دل ته بپر بود ،
 هر چه نده قدره کج بود که شوی کرد به لام بستو چوار سه عاته
 نه تووت بود کی پراز او میه و له پینوه دابه زیوه ، جلی ثال و والا سه رو
 بینجی لار ، سه به ته بک زیر یش پنوه ، همیش وورشهی نه هات .

لهم دوایی بدها که نه فنه نهی نه چووه ده ره وه ، نه میش جار جار نه چووه ،
 هر چی جلی جلکن و بکارگی لیفه و سه رین و دو شک هدبه همموویانی بتو
 نه شمیل کتو نه کرده وه و لمه حمه عاته کهی توند نه کردو ده رگا که شی له
 سه ردانه خست به و بیانو وه وه که نه حوالی و همموویان بشوات ، یاخود
 ده رگای چیستخانه کهی له سه رفایم نه کرد ، خوشی نه چووه به بی ده نگ
 نه لمه فونه کهی همل نه گرت ، چهند فسیه کی نه کرد ، له دواییدا نه وه ندهی
 نه نه برد ، به دوو نه فنهی نه بایی له ده رگا نه درا . نه میش گورج
 نهی کرده وه ، کوپنکی گنهجی چوار شانه که له خوی نه چووه ، خوی
 نه کرد به زورو را هر جاره شتیلک به بن دهستی بیوه له پینوه نه چووه زوروی
 میوان و نه میش نه چووه لای ، ده رگایان له سه رخویان فایم نه کرد تا به بینیک
 پینکه وه نه مانه وه له دواییدا ده رگای بتو نه کرده وه نه چووه ده ره وه .
 دوای نه وه خاتم به بوله بول نه چووه و بیزهی نه شمیل که بازه گه بیک
 جلی شتبه همموو گیانی بوبو بوبه ناو و نارهق ، ده رگا کهی لئی نه کرده وه
 نهی نارد جله کانی بی همل نه خست ، یاخود دوای چیشت لئی نان حاجه تی
 پی نه شت و گسکی بی نه دا . خویی یا نه چووه به ر ٹاوینه و دهستی به
 خوی یا نه هتنا یاخود نه چووه به ر پنهجده بیک و له ویوه سه بری ده ره وهی

نه کرد . نهشی زانی نهفه نتی کهی دیته وه هدر که له ده رگا نه درا وه ک
کیج پانه به ری نه چوو ده رگا کهی ای نه کرده وه پیشوازیه کی گه رم و
گورپی نه کرد .

(۳)

نه شمیل زهستان بیو له ناو جنگادا که و تبوو دوای نه وهی خوا
کورینکی دابوویه ، به هیه خان به زور سه ری یه وه دانیش بیوو ، ده سه سر نکی
به دهسته وه بیو ناره قه کهی نه سپری ، جگه له وه هه بیکی قومانی مماله که
بیو په پوی نه گورپی ، هه بیکی تری چنست لی نان و هدموو نه رکیکی
تری مالی نه شمیل بیو . نه وندنه به گورپهات بوه پیشه وه نه وهی نه و بیو نه و
نا فرهنهی نه کرد ، دایک بیو کجی خوی نه نه کرد ، هدر که بیریشی له
پا بوردو نه کرده وه ، مو و چپ کلک به ته وقی سه ریا نه هات دهستی نه کرد
به پارانه وه نه بیوت :

- خوایه لیم نه گری هه زار کوناهو یه ک توبه ، خرا بهم زور له گه ل
نهم کجه دا کرد به تاحق ، زورم به خواری جه و سانه وه ، به لام منیش
باوه زن که می بی نه کردم به خو تو خواری بی جوزینک له هه وه له وه
نه وه ندنه سو و کردم تا له دوایشا ناوی زرانه که سم بی قایل نه بیوو
په شید نه فهندی نه بی ، که له خوا به زیاد بی تیستا نه ک هدر به ته نه
منزدمه به لکو لمجتی هدموو که بیکمه .

نجا کاتی نوژ نه هات نه جووه سه ریه رمال دهستی نه کرد به نوژ
کردن و نوژی کوئیشی به قه زا نه گیرایه وه ، له دوایدا هدر له سه ریه رمال
سه ری هه لثه بری و دهستی نه کرده وه به پارانه وه :

- خوایه لیت به زیاد بیت ، مماله کام بیو بیکه بیهی و جه رگ
سو و تاوم نه که بیت ، توبالی گوناهی من نه خه بیه نه ستی نهوان ، خوایه
خرابه له گه ل نه شمیلا به وه بسربیته وه که داومه به برای خویم ، نه و دتا

نهوهنده يه کتریان خوشن نهوي گیانیان به سهر سهري يه که وه ده رئه چیت .
نهتمیل له ناز جنگادا که جار جار به ناگانه هات و گوی لهم دواع او
نزایه نه برو نهی ووت :

- دایه گیان ، سهد جار گه ردنت خوش و تازادبی هر آنها شتیک
ههیه که ده مینکه له دلما برو به گری خوز گه بوت پرون نه کردمعوه .
نهویش نه یووت : چی يه به قورباتت بم بیلی لئی نه پرسی .
- نهوه بوچی نهوسا همه مو جاری ده رگای حه مامت له سهر
دانه خستم و حه بست نه کردم له کاتینکا که من له پهنجه رهی حه مامه که وه
سه یرم نه کرد بزانم چی نه که دیت ، نهوه بو سالار نه هات پیکه وه نه جوونه
زووره وه ده رگاتان له سهر خوتان دانه خست و له دوایدا به دزیه وه
نه کرده ددره وه ؟
له وه لاما نهی ووت

- کچی خوم سالاری بر ام که نه هات داوای توی نه کرد همه مو
جار نکیش دیاریه کی له گه ل خوی بو نه عینام هر بو نهوهی باوکت
ساز که و بهیلم توی بداتی ، منیش نه مزانی حه زنان له یه ک کردوه به لام
شه یتان چوو بوروه بن کلیشه مه وه بو و بروم به کی مه و زین له به یتان ،
بویه تویم حه بس نه کرد که نهی بینی ، حه زیشم نه نه کرد که س بزانی
که سالار بو نه مه به سه هاتو چومن نه کات ، هر بو نهوهی شته که
سهر نه گری نه همان کاتا کچی حاجی عملی در اوسی مانم بو دوز بیوه وه
پیشایشم دابوو ، ته له فوتم بو نه کردو با گم نه کرد که لووتی به و کجه دا
بی بزه نم به لام خوا هه لانگری هر ٹاوریشی لئی نه دایه وه . پ قوله جاره تان
له یه ک نو و سرا برو نهوه برو له دوایدا خوا نه و پهله ههورهی له سهر چاو
لا بردم و دنیام لا پرون بروه وه ، نه ٹاوا دایک و فرزه ندی مان به هیز تر برو .

زاواریوی

(۱)

کابر ا جمیکنکی فه قیانه کهی لئی پا خستبوو به ته ما بولو هەرجى سامان و
گەنجى گىتى هەيدە ھەمووی تىا خر کاتە وە ، پۆزى بەلای كەسەوە ئەبوايە
دۇو سى جار چارو بە يېشكى زېرىنى لىرە کان و زىوبىنى دزاوە کانى
پۈون کاتە وە .

ھەموو خۇش بەك و ئەپەرى شادمانى (كۆخا مامەند) ئەوه بولو كە
بەھەر دەست بىرىن و فروقىلىك بىت زمارەمى لىرە کانى بگەيدەنیتە (دۇو
پەنجابى) . زۆر جار خۆى ئەمە لاي گەلتىك كەس باس نە كەردى ،
تەنانەت جار جارىش كە ھەۋەسى بواسمە زىاتر درىزىھى بىدايە ئەمى
ووت : ۰۰۰۰ نەوسا بشىرم بەھەشتىم .

خۆ ئەگەر يەكىك لە خزمان يا دانىشتوانى گوندە كە ئەمە يان
نەسەلمانى يەو بىان و يەرىا يە لىرى بىرسىن : جا بۇچى بەھەشت بە يارەمى
زۆرەوە يە ؟ مام كۆخا بە تۈورەمىي بەوه وەلامى ئەدانە وە :

- ۰۰۰ ئەمەش بەسەرتان ، ئەمە خاك بە داوىستان ئەمە گوايم
ھىشتا ئەمە تان نەزانىوە ؟ ھەى بىئەقلەنە ئەرى وەللا پياوه تى ، بەر زىيەتى ،
ئابروو ، دلى خۇش و لەمنى ساغ ۰۰۰۰ ھەمووی بە يارەۋە يە ، دەقەرمۇو
پىنم بىلىن كام ھەزار بەر زىھ لە ناو خەلکى ؟ ج دەست كورتىك خەلکى ئى

ناوری لی نده نه وه ؟ کام نه خوش جالش بته وه به بینیاره ، دمپیشم بلین
چ دمه ندیلک ریزی ناگیری و قسمی به قسم ناکری ؟

نه مانهی نه ووت نجاسته لیزی دمه نگی همه نه بپری و نهی نه راند :

ـ کوره نه وهی پارهی نه بینی پیاو نییه بگره همه مافی زیانی
نییه ۰۰۰ نو خمی پاره که خوشی ۰۰۰۰ نو خمی ۰۰۰ نو خمی ۰۰۰ دمک
به قوربات بهم ۰ نجاسته گورج دهستیشی دریز نه کرد بو لای بشتیشی
سے پانه کهی خوی که له بهر ده بیا نه و مسنا کیسه تو و ته کهی لی نه کرده وه
جگه ره یه کی لی نه کرد نجاسته رهوی نه آنده یه کیکی تریان تا ناگری
به یدا نه کرد و جگه ره کهی دانه کیرسان یه کله سه ره یه کیش مزی لی نه دا
تا نه و ندهی نه نه برد نه واوی نه کرد نه و سا نهی ووت :

ـ گوناهه بیلی دلو و کملی جگه ره به خو پایی با بیات ، نابی به
فیروز بر وانا ۰

ده سا همه نه کو خا مامه ندهش بورو که نهی ووت :

ـ خوا به کا به خاوه نی به نجاسته لیره شتر بش توبه فیروز سا ۰ جا که
نه مو نه و نه مهیان لی نه بیست بینیان نه ووت :

ـ باشه مام کو خا تو ج سو و دنیک لی و لیرانه و مزنه گری له
دوای خوت ؟

نهی ووت :

ـ کورینه پام سپاردوه یتومش بو خوا ناگادارین همه جی یه کم
نه یه نه بینی له گهلا بخنه کوره کدوه و له سه دلم دای نین چونکه نه و سان
همه فتنکی یه بو دل ۰

ـ گونده کهدا تنهها مسته فای ناموزای مام کو خا همه بورو که شتیکی
بو مابوهه له زه وی وزار شتر همه چه که همه بورو مام کو خا به همه جوزیلک
بیت هدمو و یانی پیادا بیون داگیری کرد بیون ، مسته فاش سالی پابوده و

خوا بر دبوو يه وه بُو خُوي له پر، وه به چه نتیکی و ها که خزمان له
 مردنی که وته دوو دلی يه وه مسته فا دواي خُوي تاه کچنکی له پاش
 به جنی ما جا بُو نه وهی ثه و چهند پارچه زده وهی نه و چهند سهر ولاخهی
 له پاشی به جنی مابوو هدر وا به بايی ههوا نه رواو نه بی به هی به کنکی تر
 مام کو خا که وته قوت به دهور و پشتی (پنه) ای زنی خوا لئی خوشبودا
 که س نه بز ای چون و ج زو و نیشه کهی ساز کرد و کاره کهی پنک هینا ،
 کاتیک دانیشتوانی گوند که به خویان زانی کو خا خُوي گه یانده با خلی
 (پنه) هدر له مالی زنه که خُوي و آتا بُو به زاوای پنیوی^(۱) .

(۲)

دوو سئ سائیک پایورد به سهر ثم کهین و به ینهدا ، پنه دان سکی
 پر بُو له کو خاو کورنکی بُوو ، به وه نه وندی تر کو خا چاوو دلی
 پوون بُو وه وه ، به وهی هدر چیه کله دواي په حمه تی به جنی ما وه هه ندیکی
 به هُوی پنه خُوي وه یه کسر ، نه وی تریشی له پیشی نه م کوره وه که
 به ش له خوشکه کهی و هر نه گری ، هه موروی نه بی به هی خُوي ته مه نی
 (نوح) بشی بُو خُوي دانابوو و آتا وای دانابوو ثم خُوي دواي نه و منانه
 بجود که دواي (نه له) ای برازای دواي په فدان به لکو دواي هه مهو
 که سیک بعری و هدر چی هه یه و نی یه بُو خُوي به جنی بیستی .

کو خا کر دبووی به پیشه به زوری نه و لای پنه نه نوست جار
 جاریش نه جوه وه ماله کهی پیشوی خُوي بُو لای کو خا زن . هدر لم
 به ینه شا بُو که له نه له که وته بز بیانوو هدر پوزه به هانه یه کی بی نه گرت و
 گچه لیکی بُو نه دوز بُو که تنهها نه و له به بنا پنگای گواسته و دی

(۱) زاوای پنیوی بُو که سه نه لین که له جاتی نه وهی بُو وک ببرنه
 مالی نه و ، نه و نه جتنه سهر مالی بُو وک .

ههموو زهوي و زارو سامانه کهی مجھي تاموزاي گرتبوو ، نه گينا نهم
تىستا نه وەندە مېشکى خەريلەت نه نەبۇو . نەگەر نەو نەبوايە هەزجى
ھەيدەو نېي بە مفت هي خۆي بۇو .

کوخا هدر که نورهی پنه نه نه بوز نه هاته لای جارجار کورنیکی
هرزه کاری چوار شانهی له ماله کهدا بهدی نه کرد هدر چهنده که منک
پیشی نیک نه جووو ههندی شتی لیک نه دایوه بهلام هدر که له پنه نهی
نه بر سی هنی هاتوچوی نهم هر زه کاره جی به بو نهم ماله . پنه هدر
جاره به جورنیک باسه کمی کون نه کردو پینچنکی به سمر قسه کهدا
نه هینا ، تاکو کوخا که وته دوو دلی و وورد کردنده وو لیکدانه وه هدر به و
بر واو بیرهی خوی ، نه بیوت :

بی گومان نه م کوره چوار سانه لوزنگه ره له گهال تله دا پزیک که و توه،
بهم هاتو جو گه ره امش بی گونهان ده سیان تیکه لاو کردوه، نه مهش
نه بدهری سو و کی به بو خوم و هوئم، که وا بو تازو و نه مانه له ناو به زرم
دره نگه . لهم باره زیاتر به هیچ جزو نیکی تو بمه سه له کهی و ورد نه کرده ووه
تا پر قزیک له پر قزان له چیسته نگاوا له و کاته دا که نازال له لهودر دینه ووه
بو ناو دی، له و کاته دا که هه ر بزن بو و نه باران به دوای کاره که یا،
وه هه ر به رخوله بو و هاو اری برو به دوای داینکیان ، برو برو به هاتو
هاواریک نه و سه ری دیار نه بی *

ناله م پوزه دا بیو که کو خا مامه ند به ده مانجه هی پروو ته و به
هده له داوان به په نگیکی بزر پ کاوو لیونکی له رزق کوه خوی کرد به
مز گه و تا ، له و عه شاماته هی له وی بیوون چه ند که سینکی له خوی
گرد کر ده و وو ته :

- خەلکىنە بۇ خوا بەشايىد بىن ، ئابروو شىتىكى زۆر بە نىرخ و
گۈانە نەگەر ھاتۇو كەمىك بەندو بەدناویەكى سووکى دواكەوت يا

له که به کی گرت بینویسه نه و که سه نه گهر تو زنک شدم و ده ماری پیاومندی
بین نه بین گورج نه و به له له ناوجه وانی خوی بسریته ومه و به ناگر و
فور قوش بیسوتنی و له ناوی بهزی ، تمهه پیشهی باوو با پیرمانه و فهرمانی
نهوانه که تا تیستا په بیره وی کراوه منیش له هه موان زیاتر به ته نگه وه
بووم ، نیتر به کورتی :

- چهند روزنکه (هه سه نی په سول میراو) نه بینم .

هاتو چزوی مالی په نهی خیزانم نه تات ، جاریک و دو وان و سیان
هر چهند نه کرد به مالا نه کرد به ته نشستا گورج لاتریسکهی نه بست و
ده رنه په زی و نه جووه ده رمه وه ، هه رچه نه خوم لئی گرز نه کرد و پووم
تال نه کرد سو و دینکی نه بیوو ، گومانم نه ما که نه که هه تیوه له گدل نه لمی
مستوی ناموزاما پنیک که و تمه دو وریش نی به که ده ستیان تینکه لاو کرد بینی ،
بؤیه منیش نه مرو له ماله وه خوم گرت تا هه سدن هات و به دزیه وه به
بینی چربه خوی کرد به زو وره تاریکه که سه دالانه که داو له و دیوه وه
ده رگای خر داختست . منیش دنیام له بعد چاو تاریک بیوو خون هوروز می
هینا بیو سه رو جاوم ، خوتان نه زان نابرو و به تر خه و هه روا به ناسانی
ناشیلری جووم هه سدن و نه گوپ به گوپ ده هه دو وک و مک سه گ تیوان ،
ده بچن نه وه خوتان و نه وه ته زمی مر دو وه کانسان پایان کیشنه ده رمه وه
کلا اوی ماله که ده رکه ن . نه ههی ووت و هاته نه ملاوه ، له دلی خوشا
گورج بپیاری دا که وا مه سله که نابرو وه نه میری و نه دادگا که س لئی
نایجته وه بگره هه ر لیشی نایر سنه وه ، نجا جووه نه ولا ترمه هه رکه
پوانی که س له نزیکی نه ماوه بزمه که گرتی له خوشیاو ده ستیکی به سعیله
دوو فلیچانه که بایا هینا ۰۰ وه له به رخویه وه ووتی :

- لینده مامه نده بوز لینده ، باخوا عافیه ت بین ، هه ر بیو تو باشه
زمی و زاری مستو و منالی مستو ۰۰۰ هه ر بیو تو باشه پاره و تو نه زانی

سروودی لی و هرگزی و نه بیله بای سه رزه مینی لیدا ، خوا بیکا تا هاوینی
ناینده بیست لیره کم لیده دست نه که وی هدروا له سه رزی نه روز است و
به خوی ته ووت :

- ده سا لیره کانت خه زیکن زورین ، نیتر چیت نه وی مامه ند ؟
چیم نه وی ؟ نه ایم خوزگه نه بون به سی پهنجایی نیتر گزد به گزوریش بم
(قوته) خوش *

نیتر هه ربعم جوزه و و پنهانی نه کرد له بعد خویمه نه بیوت :

- تو خهی پاره هه ر توی پووناکی جاوو هیزی نه زنزو فیشکی
دل ۰۰۰ تو خهی پاره گیان ۰۰۰ تو خهی *

کابر ا لم ناسه خوتانه دابوو که خه لکه که به همه داوان هاته ومه
خویان کرد به مز گه و تا پوویان کرد که خاو وویان :

- ده ک خوا بتگری تو نه وه چیت کرد وه ، نه و فسانهی لای
تیمه کردت جهندی به چهنده له گه ل کرد و متا ۰۰۰ تو فرمیشکی خوتینت
بو نابرو وی بر اوی خوت نه رشت نه ووت همسن و ته الم به سر یه که وه
گر تو وه هر دو و کیانم کو شتو که چی نه وه تا (پمنه) و همسن له وی
له خونی خویانا نه گه وزین و ته له شین و واوه بیلا یه نی به دیار دایکی یه وه *

(۳)

جاو له دویی و گیری به رجایی مام کو خا گرتبو هه ر بو نه وهی
نه لهی به سه زمانی به نابرو و له ناو به ری تا کو هینچگاری دهست بگری به
بشه کانیا له مال و زه وی و زار هه ر گیز بیوی له دهست که وقی خوی نه بی
هونی به لای هینچی ترا نه ته جوو بویه هه ر به خه یال داینابوو که همسن
خوش خوش هاتو چوی مالی پمنهی زنی نه کات له به ر تلهی ز پ کجی

نه بینی هیجی تر نی به ، شنجا ووتی ده نگمه که نهمه همه بُو له ناو بردنی
ته له ، ده سا کاتیک به خوی زانی له به ندی مخانه یان توند کردو هدر امه
وئی بُوی دهر کهوت که همه سن بُو خزمت تله نهنه هات به لکو یه کیک بُو
له در نده کانی به رده ستی کو خا زن پنه که ههزار ئال و گوپو نه حمده دو
مه حمودی بُو نه کرد له جه رجیه تی و کرین و فروشن و سه واو مامه له تا
نه گاته دزی و مالی نه مو نه خواردن و خه لک رووت کردنوه و بگره
کوشتنیش . چونکه کو خا زن له کو خا مامه ند پاره پیس ترو به رجا و
نه نگک تر ده رجوو ، تومه ز له کاتی لیک دانه ووه حسابا که پنه قه همه میشه
به بینی ده نگ له شتوئی دوورو بی چربه دا له گه ل جامبا زه کایا نه یکرد که
همه سن یه کیک بُو لموانه ، مام کو خا لوله ی ده انجهی به هدمو خوشی و
شادی یه کهوه تئی کردن و چند ته قه یه کی له تاریکیا کرد کهوا تنوو کی
ثابر ووی پئی بشوانه و به سه رزاری ، به لام له پاستیا بُو نه و بُو جنگنکی-
کهش لیره بخاته سه رلیره کانی تری ، که جی بُو به تله ووه *

ئیواره و خته جرین به جهه خته

ماله کهی باجی فهره نگیز له مآل نه بین له همموو شتیکی کهی نه کرد ،
هر ودک چیشتی ده روزه که ر همه شه تکه لاوو به سدر یه کا دابنیز رابوو ،
مه نجهل و قاب هه روا به چهوریه که وه لهوناودا فری نه دران ، قوریه کهی
سهر له به بیانی چاکهی تیا ایزی نرابوو له گهله کانا که چاکه بیان بیخوار -
بورو نه وه همموو به مل یه کا نه که وتن که پروویان همل هینایه دهستیان
لیز نه نه درا ، خو په رؤی میزاوی به رو بشکهی ماله کهی و کراس و
ده ربیی سهختیانی پیاوه کهی و ماله کانی شری ودک خه رمان به سدریه کا
که له که نه بیون ، پروزه فهره نگیز همه مشیشی میوان نه بیوو .
کاخولی بیاونیکی به دهست و بازو په یاگونده بیو هر به بیانی زوو
همل نه سا خوی چایه کهی لیز نه نا له گهله پاروویه ک نانا به پهله بهل
نه خوارده وه گورج ودک بشکهی تفه نگ تیزی نه ته قائد بو سدر
کاروئیشی خوی له ناو بازارا ، خوا هملنا گری نانیکی بوخنی په یدا نه کرد
نه گه ر خانمی ماله کهی دهست په نگین و به ویل بوایه له سه ریان نه هات
له بین بیان ده ره چوو به لام نه لیزی جی ، مثلک ته راتینی بکردا یه له ناو
کویه لهی پروونه که بیان او نه سپی پیدایه فهرده بر نجه که بیان و میرووله
کاروانی له گه نمی ناز و وقمه سالانه بیان بکردا یه ، خوشکه فهره نگیز
ئیواره و ئیواره نه بوایه نه نه که وته خوی و نه نه جوو به لای هیچا ،

ئیوارانیش نه مهی نه کردو جاگی لی نه کرد به لاداو که واگهی له پشتهوه
لین گرموله نه کرد به زرنگ و هوزری ریزه بازن و همه یتو هووتی سمل و
مینخهک به نگی ملی هدر بو نهود ببو که وا اه میرده کهی بگه یدنی که ئیواران
له کاسبی نه هاتنوه کهوا همه شه نه مه پشته یه تی و نازانی سره و تون به ری
به کتووه یه . نه یه نه وه نی یه ئیواران نه لیزی یه روانه یه دیت و شمچی ،
نه قهی دی و دهنگی دی ، نه مه نه کاو نه مسمر نه کا هیچیش به هیج
ناگات . جونکه خوا بیان پهوابینی مائیکی سخاخ و ناخراو و مک
بو خچهی بولوک و چوار پیچ په شه خیزان جگه له هاتو چو که ران و میوان ،
جا نه گهر نیشی مائیکی ثاوهها له کاتی خویان نه کری نه م ئیواره بو نه و
تیواره نه بنت چون کارو باز نه رواو پریت نه که وی ؟ به تایبته تی که خانمیش
نه یه لین که س سعره گوریستکی له که ل پاست کاتنوه هدر بو نه وهی خوی
به نافره تیکی لی هاتوی ودها بداته قلهلم که به جاری جاگی کرد به لادا
سهد سوار به خواردنی خویان و شایکی دولاخه کانیانوه پایی نه کات .

به پرور باجی فهره نگیز و مک مانگای چلیش خوی نه کرد به و ماله
در او سی بانهدا سه دری مه تجهیزی نه م مالهی هدل نه دایمه و خویی چیشتی
بو نه و ماله کهی تریان نه چیشت هدر هیج نه بوا یه له بهر فایه کهی خویان
لی دائله نیشت هدر دوو لنگی لی پراله کیشاو له نگهربیه که قاووتی له ته نیشت
خویه و داشه ناو خیرا خیرا که ب له مهی نه کرد و نه بخوارد . منالیش
با هدر بویان دارو بزردی ماله که به سه ریه کا بینه خوارمه نه م ج
با کیه تی . جونکه لای وابوو که ئیواره و ئیواره نه و جرت و فرمی که
نه کرد نیتر به و هیج ناهیلت وه .

کاخولی بی جاره من هدر جهند له گه لی نه ووت و ناموز گاری و
سهر زه نیشتی نه کرد بی سوود ببو ، تا پروریت له پروران همیان دمه و
ئیواره نزیلت هاتنوهی کاخولی داده فهره نگیز و مک جاران دهستی کرد وه

به جرت و فرتنی چیشت لی بان و خوان پازاندنه و داره کهی ته پ بوو که
چیشتی بی لی نهنا هدر چهندی نه کرد ناگری نه نه گرت نه ویش چوو نه نه که
نه و نه کهی هینا له دووره و هدر به جرینه تی نیوهی زیاتر قلبان به سه
دار او شخارتهی پیوه نا تو مه ز داوینی کرا سه که شی له ژیره وه نه و تاوی
بوه نه ویش گرت ن له گه ل دارا خیرا نه نه و به همه مو نازایا تا فریای-
که و ن و ده رو در او سی یوه هات و کوزاندی بانه و ده سه و فالچنکی
نایه بانی .

خوا هه لناگری کاخولی میردیشی سه ره پای نه و همه مو خمه و
خمه تهی به دهستی به وه نه خوارد له سه ره همه شه بی و جرینه کهی ، به لام
خرمه تیکی جوانی نه کرد و بارهی باشی تبا خم رج نه کرد ، نه ویش بوو نیستاو
نه و ساش له داخا ژنی نه هینایه وه به لام به ره که ندا کیچنکی گه وردهی بوو
نه وی خسته سه ره ماله که و کردی به بناوان ، کجه که کچنک بوو نه له
هه لسان و دانیشتدا نه له خوو په و شتدا و وینهی نه بوو ، ثافره تیکی
لی هاتووی له سه ره خوی له ش سو و کی نازا ، باری زیانی نه و خیزانهی
به ته واوه تی گوپری ، ماله که هدر له دووره وه پنک و پنکی و پاک و نه میزی و
کار گوزاری تبا دیار بوو نیتر نانی مارو میزو مشک و پشیله بر پا ده رگای
تو ورده که و سه ری کو و به له پون قایم کرا ، هدر شته له شقونی خوی
دانرا و هدر نیشه له کاتی خویانه کرا . تو مه ز نه کجه ش له ژنه پیشوه کهی
کاخولی بوو که دایکی مردبوو دابووی به دایه ن و له ترسی چه بیزکی
فهره نگیر دووری خستبود وه به لام نه تا تو ای خرمه تی با جی ای خوی کرد
نا دوا پروزی زیانی جگه له وهی منانه کانشی وه ک گول پاگرت .

گهريميان و گوستان

(۱)

عيل بهره و زور بورو بورو بهره و گوستان نهچوو ، و ولاخ و پدهش
ولاخ له بار گيرو دارو يابوو گاو مانگا هندىكىان زه نگوله بهمهوه ،
نهوانى تريش سهار كەللەي چراوى ئالو والاو گۈلگەدار به سەرەوه
بار كرابون لە هەيتۇ هوتى گۈچەرايمەتى ، مەرو مالاتىش لە دواوه ،
بهره و زور ئېبۈونەوه بە دۆلەدار كە هازە هازى تاقىگەي پۈون و قاسپە
قاسپى كەو بەو قەد كۆھسازانەوه كە ئەمان خۇند لە گەل زېنگەي
زەنگولەي ولاخ و بۈرۈي گاو مانگا باعى باعى مەرو مالات و هەچەو
ووحى خاودنە كانياتا ئىكلەلوى يەك ئېبۈون دىسەئىكى هيچگار شىرىن و
دىفرىنى جوانى ھىتابووه كايەوه .

(نازە) پەشمەي ولاختىكى به دەستەوبۇو ، مانلىكى قوجكە به
سەرى تۈنجابۇو كولوانە كەي پشتى و قايىمى كردىبوو كە بەحال تەنها
سەرى بەدەرەوە بۇو ، ولاخ كەمنى سەلتەيە كى بیوه بۇو هەرتايەكى
مانلىكى تىا دامەزرابوو كە هەردووكىان لە زەرنەقوته ئەجۇون لە ھىلانەدا
لە گەل سەركەوتى ولاخ كەدا به پىشا نەجۇون و به پاشا ئەھاتن دايىكىشيان
جىڭە لەوانە تەشىيە كى به دەستى يەوه لە گەل گۈلولە يەك مۇوىي مەرەز پە
دەم پۇشتنەوە خەرىكى پەستى بۇو ، بەلام نازە ج نازە يەك ، تا دەست

هەلپری کەلەگەت ، ئافرەتىکى سوورو سې چاوشىست ، ئەو شەددە
لارەي بەسەرىيەوە ئەو ملوانى كە مىخەك بەندو سەلمەي لە مەلبا بۇو
ھەر لە خۆى ئەھات خۇ گەرمىان و كۆستان و هاتو چۈمى بە بىي و ئەدرىكى ترى
ئەم جۆزە زىيانەوەمەواي پاكى ئەو چياو چەم و دۆلى كۆستانە ئەونەندەي
ترى پازاندبووەمەوە ، بىاو ھەر نەي ئەتواتى چاوى لېپترو و كىنلى •

(۲)

لە وەپى ئەو كۆستانە لە گىرو كىاي سەوزو كەماو بەرەزا بە^{ئەپەن}
خۇيانا ھاتبۇون ، بە ھەرلايدا ئەچۈوپت بەھار بۇو ، ئەو ھەوا پالشۇ
بىن كەردەش واي لە تازال كردىبوو كەپىانووی مال فرييائى دۆشىن يان
ئەنە كەوت ئەۋەندە شىپان ئەدا ، بۇيە خاۋەنە كائىان تا ھىزە بىگرتا يە
پۇنیان تىسا ھەلەگەت ، ئەوي ئەماتەوە جار جار پياوه كائىان بەودىپا
ئەچۈون لەوناوهدا بە تەرىختىكى باشى ساغيان ئەكردىوە لەو سەرىشەوە بە
دەستى بە تال ئەنە گەپانەوە ، ھەز بىو پازەيە شتى نايابيان ئەكىرى كە
ئە گەپانەوە بەم دىپا ئەۋانىشان بە قانزاجىكى تر ئەفرۇشتەوە • فەتهى
مېزدى نازەش يەكىك بۇو لەو زەلامانەي كەچۈوبۇون بۇ ئەم مامەلەو
دىيارىيە ، بەلام فەته بە خۆى ھەندى پاسپاردهى نازەى زىنى و وورده
ئىشى تەرەوە لە گەپانەوەدا ھەرجەند پەلەمى كىرد فرييائى ھاپەنەكەنلى
ھەرنە كەوت بۇيە بەجى ما لېيان و دوا كەوت كە ئەم دوا كەوتەشى دوو
سى پۇزىنلىكى خايىان لە كائىكدا كە لەولاش عىل جاپ درابۇو بۇ بار كىردن
بىگرە دوورپۇزىش ئەبۇو كە ھەموو جوولابۇون • نازەش ھەر بە ھىوابى
گەپانەوەي فەتهى مېزدى خۆى پاگرت و لە گەل عىلدا بارى نەكىر دو
ھەر لە شۆنە كەي خۆى مايەوە بەلام لە ھەمان كاتا دلىشى
ھەر لە مستابۇو تاڭو شەھىشى بە سەراھات فەته ھەر تە گەپا يەوە ، بۇيە
ناچار چوو ئەو تەيمان و چىغەي دابونى لە دەورى پەشمەلە كەي ھەموو يائى

نهوهندی تر قایم کردن و هدر سه ر له تیواره ش سه رو پنجکه کانی کردن
خه و خوی دانیشت نیشکی گرت ، جار جار و دنه وزنیکی نهدا به لام له
پر دانه چله کی همل نهستا نه جوو چینیک به دهوری دهواره که دا نه گه پرا
نههاته وه خوی نه کرده وه بهزورا ده زگای قایم نه کرده وه دانه نیشه وه ،
نهوه برو له دانیشتی جاریک یانا چاوی چووبوه وه خه و هدر که له پر له
خشنه یدک پاپه پری گورج ههستایه سه ر پی و به بی ده نگ سه بزیکی نه و
دیوی کرد له تریکه وه تارعایه کی بهدی کرد که به پاستی دلی داخلورپان ،
که تهوا و وورد بو وه وه سه بزی کرد زه لامنکه وورده وورده دیشه
پیشه وه وهک یه کنکی شاره زا نه یه وی خوی بکات به زوورا .

شه و تاریکه چاو چاو نابینی ، نمه نهش باران نه باری سه رهای
کوستان پیاو پهق نه کاته وه ، نازه هدر به و چاوه خه والوه وه هیچی به
دهسته وه نههات تهشویی یدک نهیت که بو سنگ دا کوتان به کاریان نه هینا
که لهو ناوه دابوو ههای گرت و وهک یلنگ به لام بی ده نگ چووه ده ره وه
پشتی له زه لام گرت و هدر به و پروا یهی نهمه پیاو خرا ینکه هاتو و ته سه ری
نه میش بی خشیه لئی چووه پیشه وه له پر ده بزی همل هینایه وه بو ته وقی
سه ری به لام له گه ل داهناته وه یدا ویستی دهستی بیاریزی بوی نه کراو
خوا پرستان دای له شانیکی .

(۳)

فهنهی میردی نازه له گه پانه وه یا له پری پیاوی میری گرت بزویان و
به وه گوناھ باریان کرد بیو که گوایه نه و مالهی بی یه تی هی دزیه تی یه به
تا یبه یش لهو چهند پرورانه دا له و تاوه دا چهند مال و ههواریکه پرا بیوون .
له سه ر ندوه فهنهیان گرت و پیش خویان دا ، نهم دی یه و نه دی ، به لام
له پنیگا فهنهش نه یکرده نامه و دی ، هدر که نهوان خه ریکی چاپ و گویی
خویان بیوون ، نه میش به ههی زانی له پر بی ی بیا هینا و بوی ده رچوو ،

کاتیک پیشیان زانی شدو تیزی ته و آندبوو ، دهستیان کرد به گولمه باران و
 دهست ریز لئی ، شدو خوی کوتابووه شدو شیو هه ردنه به رده می و
 پای نه کرد ، به لام چون پاکر دنیک که س هر به توڑی پیشیا نه
 نه گه یشت ، تا له عه ترسی پزگاری بوو ثه و سا پشوو یه کی دا ، دانیشت
 له گو کانیه ک شلپی ٹاوی به دهم و چاوی یه وه داو جگه ره یه کی کیش ،
 کاتیش خوراوا بوون به ره و تاریکی نه و قبی ، هر چند ته واو ماندو وش
 بوو سه ره رای بر سیه تی به لام گوی نه دایه ملی پینگای گرت به ره و
 ههوار گه که یان ، کاتیک گه یشموده نه وی سهیری کرد عیل له شونی
 خویان هه لکه نراون .

هدو النامه (۴)

یاساوله کان هر وا زیان نه هندا دوای فته که و تن تا کو بو پو قزی
 دوایی سه ره به یانی گه یشته ههوار گه نیک که ته نهاده واریکی تیا بوو ،
 سهیریان کرد نه خوشینیکی تیا که و توروه و زنیک به دهوره پشیا دی و
 خزمه تی ئه کا ، ملیان نا به ره و دهوار به لام زنه که نهوانه دی له
 دووره وه گورج لیفه که دابه سه ره نه خوش که داو سه ری دایونی ، هر
 که زه لامه کان گه یشته پیشه وه سلاویان له زنه کرد دوای نه وه گورج
 پرسیاری پیاویکیان لی کرد ، لهم حالم و لهم په نگه ، زنده ش وه لامی دانه وه
 که که سی وای نه دیوه تا کو خوی تووشی چه ره سه ری نه کات ، که
 ای شیان پرسی نه وه کی یه له و زنیز لیفه یه دا ، و و تی نه وه دایکمه دوور
 له پرووتان سینه پویه تی گه رم دام پوشیوه تا کو ناره ق بکاته وه نه خنیک
 له شی سووک بنت ، به وه پروايان کرد به لام نه پویشن تا هینلکه و پوئیکی

تیر گزیان به زنه کرد و گتریده کجا بان کرد به سه ریا شنجه مال ناواییان کرد .
هدر دوای نهودی نهوان له چاو وون بیون ، زنهش برینداره کهی هه لسان
نهستونی دهواری ترازان و به تهها بالله هرچیه کیان هه بیو باری کرد و
هر وک نهوسا منایکی خستهوه کولوانه کهی کولی و دوو مناله کهی
تریش بیو ناو شهله کدو مینرده کهشی توند شه ته کدا به سه ریا لاخنکی
تراو لیلی خوری که بگاته و به عیلا .

هه والنامه کیش

(فس فس پالهوان)

هاوری کدم هدر نهی بپیوه ۰۰۰ تا له دوايما ووتی : کابرا به
همو و نه قلیکه وه خوی به همل بزیر او نه زانی له سهر پرووی ثم زه مینه
که خوا ناردوویه بو روون کردنده ودی بیرو باوه پی ناده میزادر دهست
گرتن یان تا نه یان خاته سهار پی پاست ، تا دهست همل بری
شیشانو کله گدت ، نه ختیکیش به خووه بوو ، بتویه هدر چهند له بالای
وورد نه بوده و سه یری مدهجه کو بازو و قهلافه تی خوی نه کرد نه وندی
تر له خوی بایی نه ببوو ، دوا بپوای نه ومه بیو که هیج گومانی تیا نی به
پوزنیک نه بی گشت لایک بپوای بی نه کدن و که لیتیکی نه واو له دلی
نه موانا داگیر نه کات ۰۰۰ چونکه پاستی ، پیاوه تی ، نازایی ، له
خوبوردن و خو بهخت کردن نه ماته همه مه و پوزنیک نه بین هدر ده رنه که ووت و
له ناو ههوری تاریکا سهر نه هیننه ده رو دهشت و کیو به جاریک پووناک
نه کنه وه *

دوای پشوویه ک ووتی بیوه :

کاکه نه حمهد له تمهه نا په تجا سال بهره وژو ورتر بوو که چی هدر
که لئی یان بپرسیا يه تمهه نت چه نده ؟ له وه لاما بت کوشتا يه و پهمل په لت
بکر دایه هدر گیز له سنووری سی سال پوزنیک نه هیجو و بهو دیوا ، جا

بۇ نهودى خەلکىش ئەم قىسىم بىسىن و بىرىايى بىنىكەن پەيتا پەيتا
سەر و سېلى بۇيە نەكىد ، ھەمو پۆزىكىش بالك پىشى نەتائى و
لووسى نەكىد بە جۈزىك شۇنەكەى ھەمىشە بىرىقەى نەھات ھەر بۇ
نهودى تۈوكە سېيەكان دەرنەكەونو بە درۇنەكەوەتەوە + خۇ لەگەن
(ھەمەن) ياخود (ھەمە) ئى زېشىبا بە دەسىتىيە كەمە گىريان خوارەبۇو ،
پۆزىنەبۇو نەبىي بە بەرىبەرە كانى و حەنە حەپە شىيان لە سەر باسى تەمدەن ،
ئەم نەيوقوت : تۆلە تەمدەنى دايىكمایت و نەو نەيوقوت : تۆلە بېرت دىئى كە
من بە ج پۆزىك لە دايىك بۇوم ، ئەيان گەياندە نەودى كە لە يەڭ بەربىن ،
ماھە ئەحمد گورج لە دللا بە خۇى نەيوقوت : ياران زۇر شۇورەبىي يە
بۇ من پىئى نەقامى وا بىدەم ئەم چەندو چۈنەم لەگەن بىكەن ، بىگە
داوهشىنىشە ، كەوابۇولە سەرمىن يەۋىستە لىبوردىن و چاۋىپۇشىن ھېجگار
بەرامبەر بىم جۆرە كەسانە *

ئىنجا بىرادەر كەم جىڭەرە كەنلىقى ئىچى دەرھىنداو ئاي بەدەمىيەوە ، مىش
دەنگە شخارتەيە كەم بۇ لىداو بۇم داڭىچىساڭ دواى ئەودى عزىزىكى بىر بە
دەمى لىداو دوو كەلە كەى بەبادايەوە ، ئەۋساتىيەلچوەوە سەرلەنۋە وۇتىي :
ئەگەر بلىرى كاك ئەحمد پياوينكى زۇر ساويلكەو ساكارىش بۇو ،
چونكە ھەرجىھە كى بۇوتايدە بىكىدايە بە بىرىايەكى بالك و ھەسىنلىكى
بىنگەردەوە بۇو ، بىنەودى تۆزىك بىرى خراپەو چاولەدۇويى ياخود
داوین بىسى تىكەلاو بىت ، خۇ تەماع كارى و چاۋ بېرىشە مالىي خەلکىشى
ھەر بەجاري لە لاكفر بۇو ، نەو لە سەر نەو بىرىايە بۇو كە پياو نەبىن
بەشان و باھوى خۇى نان بەيداڭات ، ئەۋىش بە حەلآلى و لە جىدا نەك
بە قاچ و قوچ و دەست بېرىنى خەلکىي *

جا بەودى باش بۇو لە سايىھى خواوه مال و حائىكى تەواو باشى ھەبۇو ،
واتا ئەودى ھەبۇو لە سەرى ئەھات و لە بىنلىي دەرئەجۇو ، بىگە زۇرىشى

زیاد بیو له خوی و له مالی ، چونکه به پاستی یشی نه کردوو ههولی
نهداو نه سرموت جگه لهودی ملک و مال و زهوي و زارینکی باشیشی بو
به جئی مابوو ، دهسا خواش هدلتاگری دلیشی نه ونده باش بیو دهستی
جوامیری همه میشه کرابوهوه ، وده بارانی به هار پیاوه تی لی نه باری ،
هه زارینکی بدایه به بی ده نگ و بی نه وده که س بی نی بزانی نه برددهوه
مالهوه تیری نه کرد به لام له هه مان کاتا پی نی وورگ له و رانی نه
ندها ، نه بیوت و دره یش بکه ، هه رهیجی بو نه کرایه پارچه یه ک زهوي
خوی نه دایه نه بیوت برو که سایه تی له سدر بکه *

نم قسانهی برادره کم ناوارسینی دلیان نه کردم به لام شتیک بیو بیو
به گری له دلما نه ویش نه و بیو ، بتوچی ناویان نابوو فس فس پالهوان ،
که نه مم لی برسی و ونی : نه گه به لمه نه کردایه خوم له دوایدا
نه ودهشم بیو پروون نه کردینهوه ، چونکه نهم باسه دوورو در بیزه ، به لام من
پوخته که بیت بو نه گیرمهوه : به پاستی مام نه حمده له زور بهی هه لسان و
دانیشن و کردهو کوششیا پالهوانیک بیو بو خوی بگره قاره مانیک بیو له
ثازایی و سوار چاکی و چدک بازیا ، به لام به داخهوه نه لیم چونکه پیاویکی
ساکارو ساویلکه و دلیاک بیو زور جار به خورایی خوی ندها به تپاندن و
فه لاقه کردن چونکه له خویهوه له شتی وا هه لجه جوو که هیچ به بیوه ندی -
یه کی دوورو نزیکی به ودهوه نه بیو ، له کاتیکدا که جار جاریش بیری وا
جوان و پنیک و پنیکی ده ره بپری به جوزیک واقی زور کفسی و وپر نه کرد
که جی هه ندی جاریش قسمیه کی نه ونده بی تامی به برا نه هننا که بناغه هی
هممو قسمه جوانه کانی پیشوی نه تلیسانه و ده لکی له خوی
ته ره نه کرد *

قسمه کانی ندم برادرم زور لاسه بیو ، چونکه فس فس پالهوان
به جوزیک سه رنجی را کشا بیوم نه و جگه ره یهی به دهستمه و ده ناگری

ئانغزه کەی تىنى بە پەنجھەم گەياند ئەوسا ئاگادار بۇمەدە، ئەویش بەۋە
زىاتر تاوى ئەدايە خۆي و دەستى بىن ئەكىدەدە:

- خۇ خەلکە كەشن مام ئەحمدەيان بە وەلى دائىندا ياخود بە يەكىك
لەوانەي بەرمائىان بە سەرتاۋەدە ئەگەرى، چونكە مەرقۇيە كى ئەوەندە لە
پىناوى مۇسۇلماناندا لىبوردو بۇو، ئەمەيان زۆر جار لە كۆبۈونەمە كاپان
باش ئەكىدە، هەر كە ئەم باسانەش بەرگۇي مام ئەحمدە ئەكەوتىدە
ئەوەندەدى تر با ئەجۇوه يشکلا نىسەدە، بەدە بايى ئەبوو فېزىتكى پەيدا
ئەكىدە، بەلام جەندە كەسىكى شەيتان و زۆر زان ھەبۇون كە لە كاك ئەحمدە
باش كە يىشتبۇون، بە جۇرنىڭ چووبۇونە ۋەخىيەدە ئەوەندە شاردەزاي
بۇوبۇون، بۇيە ئەوانىش حار جار ھەلەن ئەداو سابۇيان لەبەرى پىنىي
ئەدا، بەدە كاپرايان ھەل ئەخلىقىكان جارى وا ھەبوو ئەوەندەي ئەمە
ملى لە سەھدەت شۇن بىشكىتىن، بەلام خوا ئەپاراست، جا با بۇ نىوونەش
يەكىك لە سەدەھا بە سەرھاتى كاك ئەحمدەدت بۇ بىكىرەدە بۇ ئەوەي
بىزانى ساولىكەيى و دىلىكى ئەم پياوه گەيشتبۇونە جىزادەيەك، ووتم فەرەو
ووتى: پۇزىن ئەسبى داروغەيەك بەر بۇوبۇو، يېرە ئەسپ چونكە
ئەوەندە كاوشۇي بەلاشى ئەمۇ ئەدەپ غوباب بۇوبۇو بە هەر
جوارىيەل سەھاي ئەكىدە، زەنسەو زەنجىرى يېزىنەنداو بەر بۇو كەوتە
جووتە وەشاندىن و تەراتىن بە ناو گەزەلەدا بە جۇرنىڭ زەندەق دار زەندەقى
لە شىرو ھۇرۇ جىلکە جىلکى ئەجۇو، دوو سىيەك لە چوخىيە كان
ئەمەيان بە ھەل زانى چوونە بن كلىشەي مام ئەحمدەدە كە ئەو نەبىن
ئەم بەلایە بەل بەست يېكاكەسى تر لە حەقى نايە، مام ئەحمدە بەمە لەو
مەندە كەي تىش بۇو ھەستا دواي ئەسبى مام داروغە كەوتە لە ئېرە ھا
لەۋى ئەم بە دواي وولاخاو سەگەلى ناو ئاوابى بە دواي ھەردۇو كىانا
سەعاتىك پىتر يەكتىريان ھىتاو بىردى تا كاپرااكە مەندى ھاوېشى ملى ئەسپەدە

گرتی یهود به لام دوای نهودی جو وته یه کی باشی خوارد ، جگه له
کاره ساتی سه گهلو نهود ناوه که پر زول به رگیان به به رهود نه هشتوو
سهره پای نهودی له چهند لایه کیشهوه که لبه یان لئی دابوو *

به پاستی شدم کاره ساتهم زور لا ناخوش بیو ، هدر سلم له
نه تجامه کهی نه کردده بزیه به پهروشهوه له هاوری که مم برسی : خو
شکور فس فس بدم مه خسده یه هیچی ای نه هات ؟

وه لامی دامهوه کهوا : نه مرد به لام دوو سین مانگیک له سدر جنگا
که دوت تا برینه کانی ساریز بونه وه تو زنک هاتهوه سدر خوی ، له گهلو
نه دهشا هدر واژی نه هتیاوه له جاران به گوزم ترو سورپر تی هله لچوهوه
جونکه نهود بروایهی له میشکیا بنجی دا کوتابوو که خوا تاردوویه بتو
پری نیشان دانی تاده میزاد * مه گهلو مردن له بیری بردایهوه *

که برادره کدم نهم سه زگور شته یهی نه واو کرد سه ری هه لپری و
ایی بر سیم : پات جی یه به رام به ر به فس فس باله وان ؟
ووتم : پیاوینکی به رزه لام چونکه هه رچیه ک نه کا به دلیکی بالک و
بروایه کی خاوینه وه یه *

مهیکو ته جه و ته

(۱)

خوا مال و حائلنگی باشی دابوویه که به ثاره زووی خوی به سه ریه وه
بزه لیته وه وهک پاشا پابونیری ؟ واتا له هیجی کم نه بتو تنهها زینگی
په وشت جوان و دهست ره نگین نه بی که بی به هاو سه رینی و هاو پئی و
زیانی ۰ باو کی خوا لئی خوش بتووی له دلی چه سی بتو که نه گهر زوو
زینگی زیر و خاتون و نگی دهست به زینگی بتو نه هیتی که وهک خوی چون
جله وی کرد وه نه دیش نه دیه لیت نه دهنده بهم لاو لادا ههل تیزینی ، له
دوایدا له کیس نه جی و چاری ناکری ، خو دایکی په حمه تیتی هدر به و
داخه وه سه ری نایه وه ، هه تا مرد هدر به ثاوانه وه بتو که هه تا خوی ماوه
تاقانه کهی بکاته په رد و دو مانلیکی له باو دش بکری به لام هدر به و ثاوانه وه
سه ری نایه وه و تیسانش بتوی نه هاته دی ۰ نیتر نه ده بتو که دایک و
باو کی هر دن ثم خوی تاک و آنه باو بی که س مايه وه به لام که ثاوری لهم لاو
لای خوی دایه وه سه بیری کرد وا دنیا هه مووی به ده میه وه بی نه که نی ،
په ل بتو هدر شتیک در نیز نه کات به ناسانی به دهستی به وه دینت ، نه میش
به ره للا بتو ، به تایبه تی که تاکو باو کی ما بتو هدر گیز دهستی به
گیر فانیکی پرا نه کرد ، چونکه همراه و همزی له گه لیا نه جو ولا یه وه ، هدر

بُو نهودی نه میش په دسته کهی خوی همه لگری و فهدری پاره بکری ،
 چونکه مه گهر هر خوی بزانی به ج ده زدو کوره وه ریه کو به ج نه فهلاو
 شه و تحویله که په یدای کرد وه ده سا مالی خو نه خور بُو چه کمه بُوره
 بدلی هر چنده ثم چه کمه بُور نه بُو به لکوو کوری بُو ، هر نه
 نه نهای چوله که یه ش بُو ، بُویه وه ک و ولاخی تور چون به جو وته وه شاندن و
 نه راتین به هه موو لایه کا هه لنه تیزی ، نه میش به هه موو لایه کا تاوی
 نهدا به تایبه تی دهوره پشتیشی زور قله بالغ بُو ، نهودی ده نکه جویه کی
 پاشای خوارد بین له سه ر میزی ثم شه ره پنکی نه کرد و له سه ر خوانه کهی
 وور گی نه له وه ران .

شه و ماله کهی وه که بُو کی پاز اوه نه دره و شایه وه له ولاشه وه ساز و
 نوازو ده نگی گزینده و فاقای می که نتی سه زمیز نه که لاو نه بُوون ، شه و
 فن زه ردی وا خوی نه کرد به مالا نه کریجه نه ووت خه یاتهی خاوه ،
 فه د بار نیک و که له گمت ، مه مک قوت و چاو مه ست پیاو دلی نه نه هات
 سه بیری کا ، له مانه هه بُو به نیازی پا بوار دن هاتو چویان نه کرد هه شبو
 به نیازی خو پنک خستن و پنک که وتن به لکو له دواییدا بیهی ، به لام
 ثم هه رمیشی میوان نه بُو ، نه نهایا بُو نه سه عاته نه زیا که تیا بُو نه
 بیری له دوا پوز نه کرد وه و زن هینانی به بیرا نه هات ، نه سه بیری
 دهوره پشتی خوی نه کرد ، پیتر شه وی پوز بُو نه نه نوست تا به یانی ،
 پوزیشی شه و بُو هر له ناو جنگادا بُو تا ده مه و عسر ، هه ست و
 نیستی هه موو دابو و ده ست نه مو نه و که به پاست و چه پا پیايانا نه دا ،
 واتا مشه بُو یا خود فه رسیل بُو نی که و تبُوون . یه کلک له و ها پری یانه
 که له هه موو یان زیاتر خوی به دوستی گیانی به گیانی یاخود به برا
 پیشان نه دا بازر گانیک بُو که هر له زو وه وه خوی کرد بُو به براده ردی و
 به جوز نیک خوی لی نزیک خسته وه و دلی پا کیشا بُو ، بیی بُو توایه بمره

نه مرد ، پرور نه بیو له سهر سفره‌ی ثه و تان نه خوات شه و نه بیو له سهر
 میزه کهی پیلک هدلنداد ، به لام خوانه کات نهم خوی جاریک دهستیک
 بکات به گیرفانا یاخود هدر بتو ناهی سووند نه ویش شیک ده رخواردی
 کوره بدا ، به لکو به پیچه وانه وه ، دوای نه وهی خوی کرد به وه کیلی و
 دهستی گرت به سه ره مو مال و ملکیا ، ننجا کمه وه دزی و دهست وه شاندن ،
 هدر پروره شیکی له زیر دهست ده ره هینتاوه هرجاره مولکی بی -
 نه فروشت و خوی لئی نه کرده وه هدر ددهمه به تاوی خه رجی پابواردن و
 ئافره ته وه قائمه يه کی بتو پر نه کرده وه جا نه گه ر دهوله کایشی بیت که
 هدر له به ری برو او نه یه ته سه ری له بن دیت ، کوره کایتک به خوی زانی
 دهستی له بنی هه ما نه که وه ده رچوو . نه وسا بیری کمه وه که با وکی له
 کاتی سه ره هدر گا و دسیه قاعده يه کی بتو به جنی هیشتووه .

(۲)

بازر گان که له وه پیش نیشی نه لازم ویشت له به ر فه رزاری و دهست -
 کورتی و زیان ، نیستا نه ونا دایشتووه له (خان) که بیا ، دهسته یه ک
 نه پون و دهسته یه ک دنین ، نه و شنانهی لای نه و هدن دهست دار نه یان بات و
 بی دهست ته اشایان نه کات ، هدر زیر دهسته کانی له موچه خورو
 به ر دهست و نیشکچی شهش حمه تک بیون ، نه تو میله کهی لیره وه بتو
 نه وی در زربو له گه ل نه ونا سال نه بیو نه یگوری . کوشکه که نی
 کوشکه کهی نزار بیو که له زیر جنگی ده ره تا ، نه ونا نه وندی
 تریشی خستوته سه ر ، هدر بتو خزمتی باخه کهی دو و باخه زانی تایله تی
 گر تووه ، نه و دارو دره حنهی له ویدا هه بیون هه میانی له ده ره وه کیش
 کر دبیون ، باخ و گوله کانی نه دت ووت بیو کی پرازا و من دلیان نه گه شانه وه و
 چاویان پوون نه کر ده وه .

نه و هدیه و هاتو جویهی بازر گان نه یکردو بهو جو رهی نه و هدل -

له سوورا یه کنک نه بیانایه یه ووت نه مه نه بین خیزاینکی زوری به سهرا
که وتبی و نان نه بین بیان داتن به پوز نه مه پیشهی بتو ومه که بروانه
نه سوورایه وه فر کهی نه هات ، ومه هملو چنگیشی له هدر شتیک گیر
بکر دایه ده رجوروئی نه بتو له دهستی ، ج به زمانی لووس و ده می
هدران و ج به ثایین و ظوبین و دهست برین . نیتر نه و کرده و کوششی
نه و به پوز نه یکرد که نه و ندش به ده میه وه نه جولاو هاتوجوی نه گرد ،
کاری لی کر دبوو ، چونکه خوی پیاویک بتو بیی نابوه نه مه نی پهنجاو
بکره به ره و زوور تریش ، ده له که ل نه و مشا کابرایه کی داوین پس بتو
هدر نه وی لی نه هات سه ری نه گرد بهم مالا و نه جوو بتو لای نه و
دوست ، نهی خوارده وه و نه گهراو رای نه بوارد ، جاوی بی پایه هدر
نافره تیکیش لهوانهی هاوشنی خوی ده رجوروئی نه بتو له دهستی نه گهر
به ده گمن ، به هدر جوزنیک بیانی سازی نه گرد و نهی خسته که مه نیه وه ،
نه و دره نگ نزیکهی به ره به یانی نه گهرا یه سازی نه گهرا یه سازی نه گهرا
پوزنیکیش له کاتی خویا نه جووه سه ر نیش و حمسانه وی نه بتو . نه وه
بتو لم دوایه دا زنه کونه کهی ته لاق داویه خوی و مناله کانیه وه که کچی
عازه بیشی هه بتو ، هه مو و بیانی کرده ده ره ده و مانگی شتیکی بتو برینه وه ،
جوزنیکی گهنجی هه زده سالانی هینا که به پاستی جوان بتو ، به لام
دوای نه وه که به یتیک پیکه وه مانه وه و به خوشی پایان بوارد ، باز رگان
خوی بین نه گیرا ، بای دایه وه سه ر پیشه کانی پیشوی ، دهستی گرده وه
به جوونه ده ره وه کهی فو را بوارد نه کهی جارانی ، زنه شی له گه ل
خویا تیکه لاوی نه و کنپرانه کرد و بیی ناسین ، له ویش به ره للاای نه گرد
له ناو گمه گور گاو خوشی به دوای مانگا به که ل دا ویل نه بتو ، بویه
زوری بین نه چوو زنه ش دهستی بتو خوی پهیدا کرد و نه ویش له ولاوه
که وته را بواردن تاوای لی هات لم دوایه دا نیتر به شه و له گه ل میرده که

نهنجووه دهزووه هدر جاره بیانوویه کی نه دوزی بهوه و له مالهوه گلی
 نه خواردهوه ، هدر شهوه به خیراتی دوستیکی نه کرد و به تاره زووی خوی
 پای نه بوارد ۰۰۰۰۰۰ تا به جوزریکیان لیهات له گهله مینرده که یا له یه کتر
 ناشکرا بون بهلام کتویان نهند دایم و جلهویان بتو یه کترشل کردبوو ،
 هدر که سه هدوی خوی و تهخت کردنی ٹاره زووی جنسی خوی بو ۰
 باز رگان خوی قوماری نه نه کرد چونکه نهودی به کفر نه زانی نه
 پاره پاک و ته میزهی بهو جوزر و بهو ههموو هدوو و ته قهلاو هاندوو بونه
 پهیدای نه کات ، هدر وا به با بیهه دواو له سه زمیزی قومار له بهردی
 بدا ، بهلام زوری بین نه جوو خانمی زنی فیز بوو بگره بوبه کرم له
 میشکیا ، بتویه شه و نه بونه پیشنه نه دهن بعم جوزر خانم نشوولی
 لئی هه لکشاو له مهش زیاتر به جوزریک ناگری گرتبوو هدر کس نه بوایه
 شه و له گهله نوتونه میزیه که یان پای نه بوارد ۰

(۳)

نزار کورنکی کله گهه تی چوارشانهی به خووه بونه ، سه رو
 سینلیکی پهش و چاوی گهوره گهوره ، نه دیش به کینک بونه لهوانهی
 که له پیش ههموو که سینکی ترا پیشی که وته مالی باز رگان ، هدر چه نده
 باز رگان خوی که یشی بینی نه ما هدر زوو پشتی تی کرد و پووی
 لئی وه رگیرا مه رحه بای نه نه کرد و خوی تی نه نه گهیاند بهلام مانگا به کهله
 پای کشاو خوی له گهله خانما پینک خست ، له همه لهوه که جار جار
 هاتو چوی نه کرد نه دیش به دزی بهوه بونه له کاتنکدا که کابرا خوی له
 مالهوه نه بیت بهلام اهم دوای بیدا وای لئی هات پوژ نه بونه نه چیت و به
 جوزریک دلی خانمی پاکشا نه گه در پوژنک له کاتی خوی نه جوایه به
 تهله فون گیزی نه کرد یا نه نارد به دوایا ، هدر هیج نه بوایه نه جووه
 سه ری ۰ نیتر خانم دوسته کانی تری یه که به که به ره للا کرد و که وته

پروگرز کردن لبیان ، قایی له همویان داخت و رووی له گشیان
وهر گترا ، هدر به تنهای نزاري گرت به جوزیک په یوهندی به بینان
بوو به خوش ورستی + هدر به کهیان شایان به گهدا نه زانی و ناواریان له
که سی تر نهندایه وه له یه گتر نه بنت ، له ولشه وه بازرگان هرچی ملک و
مالی نزار هدیه هموموی له زیر دهست ده رهیتا بوو ، نهودی نه ویش
فریای نه که و تبوو نه موو نه و له زیر چنگیان ده رهیتابوو ، کوره هیچی
به دهسته وه نه ما بیو ، نهودندشن دهسته پارچه و نه گردنه بوو نهی نه توانی
ئیشیک بکات و ناییک بو خوی به میدا بکات ، هیچگار هدر به نومیدی
و دسیت نامه کهی باو کی نه زیا که به دوا یا ویل بوو بوی نه دوزرا یه وه ،
جو نکه که باو کی له کاتی سه ره مه رگا نه و قسیه هی در گاند بوو له لای
که گوایه و دسیت نامه یه کی بوی به جی هیشتوه هدر له «الله که دایه» ، نیتر
فریای نهود نه که دوت که پیش ای له کویا دان اوه ، زوو ملی لار بوه وه وه
به لاداهات ، نه میش دوای مردنی باو کی سامانیکی ایشاوی که دوت به رد دست
نه وسا پنیویستی به هیج نه بوو به لکو و دسیت و دسیت نامه هی هدر له
بر چوو بوه وه ، به لام لم دوای یه دا که هیچی نه ماو که دوت سه ره ساجی
عملی ، نه وسا که دوت گدران به شون قدرزی گونا به و نومیده که نه و
و دسیت نامه یه شیکی تیابت به که لکی بنت ، بگره به ته مای نهود بوو که
باو کی شیکی باشی بو لادایت که له پروری پهشا به کاری بنت نیتر نهود
بوو به نومیدی هدر گهوره که زیانا که شه وو پرور خموی پنوه نه دی
به تابه تیش که نهودندنه بونی و دهست کورتی دی و فیرش نه بوو
بووزور لای ستم بوو له دلی خویا پیش ای دابوو نه گدر له و و دسیت
نامه یهی باو کی شیکی دهست بکه وی نیتر له دهستی نه داته وه و پاریز گاری
بکات ، واتا شه پاز للهی زه مانه هوشی پیش هیتابووه وه به ر خوی ، بویه
که دوت گدران به دوای و دسیت دا هدر له ماله کهی خویانا که تیستا بووه

به هی باز رگان ، حه زیشی نه نه کرد خانم بزانی که بُو شنیکی و اته گه ری .
 نیتر هدر که بچوایه مالی باز رگان و همل بُو همل که و تایه دهستی نه کرد
 به گه ران و پشکین لمو شونانه دا که گومانی بُو نه چوو ، گه ایک
 گه راوماندو و بو بی سوود بُوو ، تو مه ز کاره که رو خزمت کار دیویانه نه و نده
 نه گه ری به که لوقوز بنی ماله که دا چوو بُوون به ثاغا زینان و و تبوو ،
 پوزنیک لمه پیش کاره که رینکی سندو و فنکی ناسنی بچکو و لمی داخرا اوی
 له لایه کی ته خته به ندی زیر بی پلکه کانا دوز بیوه وه و بُوی هینابوو ، نه و پیش
 هه رچه ند خه رینکی بُوو بُوو بُوی نه کرا بوه وه ، به ری که وت له و کاته دا
 نزار خوی نه کات به زوورا که سندو و قه که نه بیسی له زنهی و هرنه گری و
 هدر له ویدا خه ریکی نه بیت تا نه یشکی و نه یکاته وه که سهیر نه کات
 زه رفیکی تایه که ناو و نیشانی باو کی بینوه یه و بُو خوی تو و سراوه نه پیش
 زور دلی خوشن نه بی و نه لئی ذه نگمه که نه مه نه وه یه که من به دوا یا
 و نیلم ، به پهله پهله زه رف نه کاته وه سهیر نه کا پاز جه یه که کاغه زی
 بچوو کی تایه که ده ری نه هیسی و نه و پیش نه کاته وه ، و دک کاسه یه که خوی و
 دو بکدن به سه ریا که ته ماتا نه کات لمه فریاتر هیچی لئی نه تو و سراوه
 (کورپی خوم : مه یکوته جه و ته)^(۱) ، کورپه که نه مه نه بیسی هه ناسه یه کی
 سارد همل نه کیشی چاوی پر نه بی له ناو + خانم که تی نه گا ج با سه
 بیی نه لئی :

(۱) نه گنتر نه وه که کابرایه کی بر سی چاوی به زه لامنک و باز تک
 نه که وی ، وا نه زانیت که باره که نارد ، نه و پیش دوای نه که وی به حیوانی
 نه وهی که له قزناغ نه گه ر خاوه نه که چه ند کولیره یه کی لئی کرد نه پیش
 کولیره یه کی لئی بخوات ، کابرای خاوه نیار تی نه گات و و بیی نه لئی (مه یکوته
 جه و ته) و اته خوت ماندو و مه که جه و ته نارد نی یه نیستاش نه م به نده
 بیه که سانه نه و تری که به حیوانیه که دوای شستیک بکهون و به هر هی
 لئی و هر نه گرن [لا یه رهی ۱۵۲ پهندی پیشیمانی شیخ محمد مهدی خال] .

- گوره غیره مت بیت ، ده توئن یه رویه ک له گابرای لای من دادره
که له هیچه وه برو به خاوه نی ثم عال و حاله ۰ به لام باخوا که س بهو
نه بیت له ساخته و دهست بر پینا ۰
نه ویش له وه لاما ووتی :
- ثم جاوانهی تو خوش بیت مه رج بیت تکوش و کول نه ددم ۰

هه والنامهی کیث

ئای که نه نکیتکی دلسوز بود

(۱)

شده که شهونگی هیچکار توف و توش بود ، لاشده همه زده
سخنگانی زستان بود لامانی که تفت هملا یه هدر به ناسانه و
نه بیهست ، سرماکه کی به که ردم نه بود ، بفر تارایه کی سبی نه ستووری
به سر همه و لایه کا کینا بود ، جار جار چایه کیشی همل نه کرد ، پیاو
له گرمد و لوره زدنی نه چوو ، به تایپه تی که پهنجه ره شرپ که
زورو ره که مانی هینابو و هدله که سه ماو شفه هور ، منیش له گه
خوشکه که ما له دو و توئی لیفه که کدا پنکه و نو و سبوبین که تاکو به بیانی
له ژیر یا له سرما نا پنکه و همل نه لهر زین ، به تایپه تی نه و شده که
هدردو و کمان و دک ژیشك خومان هینابو و ووه یه ک به جوریک که به
تمواوه تی گومان له دانه جوقی یه کتری بود .

دایکیشم له ته نشت تیمه و خوی به لیفه شرپ یک پنچابو و وه تا
لایه کی دانه بیوشی لایه کی ده رنه کدوت به لام نه و هدر خدمی تیمه شی بود ،
به و دا که زو و زو و همل نه سرما نکی نه کردین و پال نه که و ته وه .

سرما خموی لی زیر اندبو وم ، ناگام لی بود که دایکم هستا به و

دارو چيلكه يهی له ههيوانه که دابوو له ثاگردانه که دا ثاگرنيکي خوشی
 کرده و که بهوه تهشقی سه رعاو سامي تاريکي زووره که شکانهوسا هاته
 زوور سه ری منه و ههلى سانم و (له نجه) شی پاست کرده و هه ردوو کمانی
 نزيلك ثاگره که خسته و و لهوئ سه ری کردنه سه ر پانی و به یقه
 شپه که دای پوشينه و و ، نیتر گهرم پراهاتین له و دا بوم خهوم لی بکه و ته و
 له پير دلخونیک تاو که وته سه ر پرو و مهتم که سه دم هه ابری سه يرم کرد
 دایکمه له بدر خويه و و نه گری و خور خويه تاو به چاویا دیته خواره و و ،
 منيش له گه ل نهوا ده ستم بیت کرد ، نیتر گریان و گهرما خهوبیان لی خسته و و
 به ثاگا نه هاتم تا چنسته نگاونیکی دره نگ نهوسا خه بهرم بوه و و گوم له
 مشت و مزو گله يه ک بوم له ههيوانه که وا بزانم له به بیت دایکم و باو کما
 بوم که له دوايدا توند بوم بوم به هه ره شه و شهره فسه و جوان .

(۲)

نه نکم پير بيز نیکی نوورانی سه ر سبی ددم به وير دبوو ، نه و نده
 له خوا ترس بوم سه ری بچوایه نوزی نه نه جوو ، هه رجه نده پير بوم
 به لام له خوا به زیاد بیت له نی نه و نده ساغ و ته ندر و سه بوم ماته للا
 نه تووت له بولآ دار بيز راوه . بؤیه له نی هيچگار سو و کو گورج و گول
 بوم ، هه بیت کی هه وير شیلان و نان بیوه دان بوم بوم مالان هه بیت کی مریشك
 نانه و و هیلکه فر و شتن بوم ، هه بیت کی گه نمه شامی بر زاندن بوم که
 هه موو پوز سه به ته يه کی پير نه کرد بوم و جامولکه يه کی بوم تی نه خسته و
 نه بوم :

- ده بروم به قوربات بم هه ردوو جامولکه يه عانه يه ک ، نه يه لی

نهاله وورد که ناخونه کت لی بدهن به ساقه‌ی شو سهره‌ت بهم تا همه‌موی
نه فروشیت نه یه‌یته‌وهه ۰

منیش سه بهته گنه شامیم نهنا به سه رمه و نه کوچک ها و از نه کرد :

- به اینو نه خوری گهنه شامی ، ناسک و نهرمه گهنه شامی ،
سور خوی و گدرمه گهنه شامی ۰۰۰ بدم جو وه نه گدرا م تا سه به ته کدم
هممو و ساع نه کرده وه نه وسا نه گدرا مه وه بتو «الله وه هه ر له بدر ده ر گاوه
نه نکم ثه هات به پیرمه وه ، گه تیک به ساقه و به قوریانم نه بیوو ، پاره که هی
هممو لی و در نه گرتم ، هه ر له ویدا ناگری نکی نه کرده وه - اجه که هی
نه خسته وه سه رو ده سه نه کرده وه به گهنه شامی بر زاندن له پیشنا
وه ک هه مهو جاری نک کوئنی خویی لی پیر نه کرد و نه بیووت :

- ده بخو تا گهرمه ، باو گه که کم من مالی دنیام بُو چی يه ،
نه زانم حمز له چی تر نه که يت ، نه که هی نه ووت و ساجه که کی له سدر
ناگره که لایه داو هه ل نه ستا و دک تیسکه کی تیه نگ تی کی نه ته قان نه ونددی
نه نه برد دو ومه سکه ت و له بز نه کی له دو کانی سدر کو لانه که کی لای مالی
خومانه وه بُو نه کریم نه کی هنایه وه فری کی نه دایه کوشمه وه ده ستنی
نه کر دده وه به گه نمه شامی بر زاندن و نه بیوت :

د ه بخو قهزاد له مالم ، مادام تو نه ونهنده گو پايدل و نيش كهري ،
پرو و حی خوشمت ده رخوارد بددهم هشتا كمهه . نجا سهري هدل نه بپي و
نه بپوت :

- نهیدر و نهود که لاته کانت در او، نهی نهود بتو قسه ناکهیت باو که کم؟ به بهله پهمل گنه شامه کهی نه بر زاند بتوی نه کردمه

سنه به ته که ومه و له ویی دانه نا په ای نه گر تم نهی بردم بتو بازار دواي نه ومه
ده ر گاکه می ماله که می دانه خست ، نه دوکان و نه دوکان نهی گهرانم
له کتو باشترین پنلاو ببایه بتوی نه کریم ، لهو یوه کلازو نیکی گورونی
جوایشی بتو نه کریم و هدر له بازار نهی کرده سه رم و نه هاتینه وه بتو
ماله وه لهوی سه به ته که می نه دایمه وه ده ستم منیش نه دم نایمه وه به سه ر
سه رمه وه به پنلاو کلازو تازه وه جل و به رگی بتو شه وه که زور دلم
پنیان خوشبو و گنه شامیم ساع نه کرده وه نه هاتمه وه + خو هدر
به وه شه وه نه دستا ، هدر له قهزوان و چه فاله و گوزی سوره وه بیگره
تا نه گاته شیلم به ترش و نه په سازو شه ربعت له همه جو ره ، هدر یه که
به پنی وه رزو و پوئز نهی دامی و بقیم نه فروشت ، تا کو جاری وا هه بیو
مه سکه ت و له بزینه و ماجو همشی بتو نه کریم که بیان فروشمه وه له گه مل
نه وه شا که نهی زانی چهند حه زیان لی نه کم + همه مو جاری یکیش دو و پانی
نه کرده وه لیم نه یووت :

- کوپری خوم ، ده ردی کورده که نه لی : ج کیو زی و ج میو زی .
حه ز له هدر شتیک بکه بیت ، تو زنیکی لی بخویت و زوری لی بخویت وه ک
یه ک وا یه .

(۳)

زور حه زم له نافه رینه کانی نه نکم نه کرد و دلم پنی خوش نه بیو ،
بگره هیج شتیک لهو خوشتر نه بیو له لام هیج گار که نه که و ته سایشم
له لای خزم و خویش و هانی نه دام بتو شتی زیاتر که منیش بیو قسانه
گه ز گه ز بالام نه کرد + نه نکم هدر چهند نه مانه هی هه بیو به لام له

ههمان کاتا هارو هاج و دریش برو . پروریک متألک بین نهادی ناگام له خوم بنت هات له دواوه بالکی پنودنام و دستی کرد به لیدانم منش ته بهقه حملوام له دهستیپری ، هدر چیه کی له سدر برو هدریه که به لایه کا بالاو بروندوه له گهله که وقی هنا ، متألی چه ترون فریای سی جوار مسکه و ماجومی که ووت له سدر ته رزه که کوی کردنه و فراندنی و پای کرد ، منش هلام و خوم ته کان له ههمان کاتا پیاو جاک لیم کزو بروندوه و نهواندی به که لک هاتن له شیرینیه کان بتویان پاک کرده و خستیانه و سدر ته بهقه که ، منش پاست گه رامه و بو مالمه و هدر نهودندم خوشبو و تا به سدر هاته کم بو نه نکم گیرایه و قسه کانم ته او کرد نیز نه نکم ناگری گرت و کیج که وته که ولی له هه تاوی نه گه یانده سینه هدر اهوندا ههستا منی پیش خوی دار نهم کولان و نه کولان پرورشتن نایه ک سدر خوی کرد به مائیکا لهوی پاست لووتم برو به لووتی ندو کوره و که بالله کهی پنود نام به پاستی واقم ووچه ماو سدریشم سو و پرما که چون نه نکم زانی ی . نیز و مک درک تی یانه وه ^{نالا} نهودندی شاته و نه عره ته به سدر اکردن ندو گرده که مالهی هتایه سدریان ، واژی ای نه هتیان نهودندی پی کردن پرسوای کردن و هدرچی زیانیکیشمان لئی که وتب و به زیاده وه پی ی بزاردن ، نهوسا پروری تی کردن ووتی :

- نه زانم کویتان یه شیت ، قور به سدر تان نه گهر نیو هه نیکن من دوو هه نم بیجگه له گورزو که مه نم . نه مهی ووت و یه لی گرتم له گهله خوی هتایه ددره وه ، هدر له بدر ددر گاوه دهستی کرد به ثاموز گاریم به لام سوور برو بروه و هدموو گیانی نه لدرزی ووتی :

- نه خله تابی زیان به که س بگه یه نی و نه زیتی که س بددهی یاخود چاو بریته شتی نه موونه و به لام تابی دهست دریزی که سیش قبول

بکه یت و بیل مالت به خوارانی بخون • همه میشه خوت پیازیزه له منالی
چه توون و درینده به لام زیش نه بی به تووشده ، که بود نه بی شانهی بو
همل بگری هر گز سدر بو که س دانه نه و تنس ، نه میشه بکه به نه لقوه
بیکه ره گوت تین که یشتی ؟ قسه کانی به نوورهی وه نه کرد لیتوی نه لهرزی
له گدایا منیش له وه لاما پنم ووت :

— به لئی نه نه گیان تین گه یشتی •

نه نکم نه مانهی نه کرد ، جار جاریش سه یرم نه کرد له ژووزه که دا
پارهی به جنی نه هیشت ، یا کالی سندووه نه خته گهوره کهی له شوینکی
وادا فری نه دا که من بی بینم و خنی نه رؤیشته ده ره وه منیش هر چی به کم
بدیایه همل نه گرت و که نه هاته وه گورج نه مدایه وه دهستی ، نه وشن
خوی واپیشان نه دا که لئی بی به جنی ماوه یالیی که و توه • هر چهند
سندووه که شی نه کرده وه دوق سی پر یاسکهی له بدر چاوی من لی ده
نه هینا ، پر یاسکه یه کیانی هر یه حیا ته رخان کرد بود بو پارهی کارو
کاسیه کهی من •

نه نکم جگه له دو عاو با به تی نوژ توزه توزه قور ٹانیشی له به ربوه •
جار جار که دانه نیشتن بوی نه خونده وه له پال نه و هتا خه وه کهی
حده زره تی یوسف و سه گه کهی (أصحاب الکھف) و زور شتی تری به
چیر و ک بو نه گیر امده وه ، نیستا نه زانم که زوریان نه و او نه بون و نیوه و
ناچل و هندی کیشان خوی نهی خسته سدر به خه پال ، پیتر نه و نده شی
نه بر دلخوشی دامده وه تار دمیه حوجرهی به یانیان به لام چ حوجره یدک ،
ماموستا مهلا یه کی ههزار جگه له وه بی ده سه لات به لام خوا هد ناگری
خونده وارو عالم بود ، هر نه و نده مان نه زانی مهلا ژن به شاته شات و
بوله بول له دیوه وه نه هاته سه ری هر جاره یانو و یدک هر پوزه

(5)

نه نکم نه ک هدر حمزی له چاره‌ی دایکم نه نه کرد به لکو زوریش
پ فی لی لی هه لسابوو ، هه موو چارنک نه یووت :

- جدرگ خوشویسته دوعای مردنی لئنارکم ، بهلام بابروات هر خوی به خوی بنت ، حدهوت شوکه ری ، به دهست خوم نی یه هندی چار وام لئن دینت نه لئم کور بیم و بیدی بیم .

که منیش لیم نه پرسی : بوجی نهانه گیان جی کردوه والی زوری ؟
نه بیوت : کوپری حوم تو منالی و نایزانی ، شوه کانی و دک
په دوو که وتن و به بی پرسی من بیون باو کی تیز که داوای کرد له گهلمـا
کولو کافر بیو ټیستاش هدر بیزم نه هات و هلامنی بددهمه وه چونکه جـه
له ودی زن و منالی تری هه بیو ، خواری و نارهق خوار بیو ، که جی هدر
نه مزانی چون ندو دولوله یه له زبره وه خواری له گهلمـا پـلک خست و حاشای
له من بـو کرـد .

- کهواهه یستا من خوشک و برای ترم هدیه .

- نهی ندوه کی بوو لئی دایت و تبهقه حملواکهی بدم لاولادا
بلاو کردیتهوه؟ ندوه بوو تیمهش جوینه سه ریان .

کی بو؟ -

- نهود برای باوکت بتو !

- ده تو خوانه نه گیان با له گه لیانا ثانت بینه و دو بچین بتو لایان .

- نه ریمان نهود پیت بلیم جارنکی که نهم قسیمه بکه نهود نووری
دیددم پیت نیتر نات ناسم چونکه من له سهر تو له گه لیانا نهودندی نه ما بو
سه رو عالم تیا بجهت تیستا توش وائه لئی .

- ئاخرا بوجی نه گیان جی بتوه ؟

- چون چی بتوه ؟ له سهر نهودی دایکه هه لگیر اوه کدت شووی به
سهر کجه که یانا کرد به باوکت .

- باشه نهی باوکم به چی مرد ؟

- به جی مرد ؟ نارهق چهارگی بپری .

- دهوله مهند بتو يا فه قیر ؟

- وەللا به قددەر نو جووله گهی هه بتو به لام هه مووی به فېرۇ
بە بادا او لم دواي يەدا خیری بى نەشا .

- نهی کەسى نه بتو ؟

- برایه کی هه بتو نهود بتو دواي مردنی باوکت ، نهود مامەت هات
دایکنی ماره کردو بردى بتو نهود خواره و نه لین چەند پۆزىنکە
هاتون نهود .

- ده نه نه گیان به قورباتت بتم با سەریك لە دایکم بدهین دەمیکە
نمەد بتوه .

- پۆلە ، من نایەم تو کە یفی خوتە نه جی بجۇ ، به مەرجىڭ ئیتر

نه بیشه و بدر جاوی من منیش نه چوم دهستم نه کرده هلی نهم لا ولايم ماج
نه کرد و دهستم نه کرد به گریان ، نه ویش توورهی به کهی داشه مرده و به
فوربان و به ساقم نه بتوت نه بامان دیوه و نه بازان ، بهلام له دلا
و هخته بتو شیت بیم بو دایکم و هد رجهندیشم نه کرد له تاو نه نکم نهم
نه ویرا هیج بکم ، تاپ و زنک له کولانا نه و برایم که بالله کهی پیوه نام
نوشتم بتو ووتی :

- نه زیمان دایکت له مالی تیمه له گدل ماماایه داوات نه کات نه لی
هدر نه بیت بو لام ۰ منیش نهم جاره هیج نه نکم به حمه بالا نه هات و بیدم
له و نه کرده وه ناگری دایک و فرزهندی پالی پیوه نام یه کسر دوای شیروان
که وتم که جووم سهیم کرد دایکم له ببرده و گاکه و هستاوه چاوه زنی
نه کات ۰ هدر که منی به ای کرد به پر تاو هات یه پیرمه وه و بهلاماری دام
دهستی کرده ملم و دهستی کرد به گریان ، خیرا خیران ماصی
نه کردم و نه بتوت :

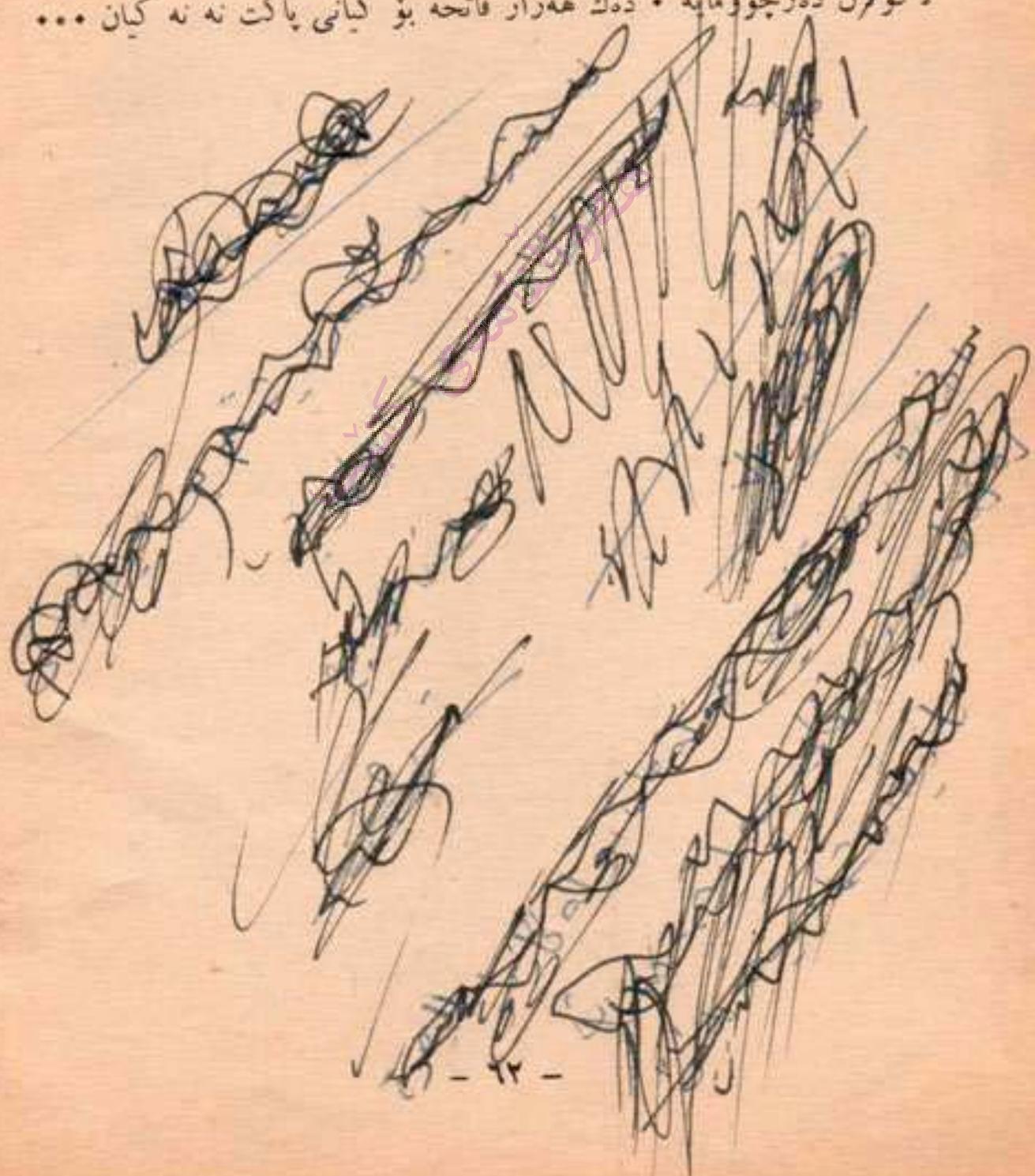
- تو خهی نه زیمان گیان نه مه توی گزهی جدر که کم ، باخوا به
فوربات بیم ، تو خهی شوکور گهوره بوده خافل بتوه ، منیش به پاستی
زور په حم چوه سههی هد رجهندی شیوه نه وسایم له به رجاو نه ما بتو ،
بهلام له گدل نه کما هدر نه تورت سینونکن و کراون به دوو که رته وه ۰
ئیتر بر دمیه زو ورده داینام و دهستی کرد به گیر فایبا پارهی ده رهیتا بدم داتی
هد رجهندی کرد لیم و ده گرت بهم جوزه نزیکهی سه عاینک پنکه وه
ما ینه وه له وه به دواوه نه و نیرا زوز بیتمه وه به تایه تی که نه نکم بین
نه که و ته وه نه و به زمهی که له سهور من لسم ماله دا گیرای هدر
و هخته بتو زه نه قم بیخت ، ئیتر به را کردن هاتمه ده ره وه دهستم کرده وه
به گه نمه شامی فروشته کهی خوم ۰

پوژنیک له بازار له (محل) له زووره کهی پشتهوه دایشتبودم
 بیرم له نه نکم نه کرده وه که چند پوژنیک له مه وه پیش له گهله شیروانی
 بر اما ناردبوون بو به عدا بو عملیات ، چونکه نهم جاره خوم بوم نه کرا
 وه که جاری پیشو له گهله بچم ، مامم که به سه ریشه کارمه وه بیو له گهله
 دایکما چو و بیوون بو حج هنستا نه گهرا بونه وه جگه له وهی که چند
 پوژنیکیش بو حدههی کوپم له گهله کوپه کهی شیروانی بر اما خه نه نهم
 کردبوون له ولاشه وه نه خوشی کوپه کهی له نجهی جوانه هرگی خوشنکم
 که به سه ریشه وه پویشت له وی بو دستی ، بویه خوم ما بیو و مه وه بو
 سه ره و کاری پیشه کانم ، شاگرد کان له وی بو وه خه ریکی سندوقه جاو
 فه رده شه کر قرقشتن بوون ، خیرا خیرالله نه بوا یه وه لامی نه و نامه و
 به رفیانم بدایه وه که خدکی نهیان کرد بو شتو و مه ک ، هدر هد لبچرینی
 زه رفی یه کلک له و به رفیانه بو و کسبهی له جه رگمه وه هینا که شیروان
 تیایا نووسیو :

(بـداخـهـوـهـ نـهـنـکـمـ توـ خـوـشـ سـبـهـیـ تـهـرـمـهـ کـهـیـ نـهـگـانـ
 چـاوـهـ روـانـ بنـ) *

به پاستی به یامیکی ناخوش بوو ، چونکه نه لگی خوالی خوش بودم

له و پوژده و که به منالی له چنگ دایلک و باوکمی ده رهیتمام و گرتیمه
خوی و دک مه تخته نیک وابوو بُز من که پینگای زیانی بُز پروون
نه کردمده و ، نه و گهورهی کردم و نیری کاسی کردم ، سه و فیری
خونده واری و پیاوه تی کردم ، نه و دهست ما یهی یستا هه و جوار مالی
بی بخیو نه کدم نه و بُزی کو کردمده و هی نهوده له سایهی نهوده و ای
لی هات ، هیچ دزونم نی به نه گهر له کوشی دایکما گهوره بیو و ما یه خوریه کی
لا کولان ده رجوما یه + ددک ههزار فاتحه بُز گیانی پاکت نه نه گیان ۰۰۰

ناوه روک

لابه په

چیر روک

۲	سنه يد کده لاهك
۱۰	دوو ناو انه کدهي شتون ماله گهوره
۱۴	جومعه جامع
۱۸	بوو بoom به دپ کي مدم وزين
۲۴	زاوا پنوي
۳۱	تیواره و دخته جرین به جمخته
۳۴	گهربیان و کوتستان
۳۹	فس فس باله وان
۴۴	مه یکوته جه و ته
۵۲	نای که نه نکنکي دلسوز بوو

هدو لشمه کش

خاوه نئه مكتبيه مهافنی بچيل مهافن

مكتبيه جاب کراوه گازى نووسەر

- ١ - خانزاد ، چيرۆكىكى كوردى يە ، بەغدا ، ١٩٥٧ .
- ٢ - پەلە هەورىتكى جىلگەن ، چيرۆكىكى كوردى يە ، بەغدا ، ١٩٥٨ .
- ٣ - سەيد كەلەك ، كۆمەلە چيرۆكىكى كوردى يە ، بەغدا ، ١٩٦٩ .

SAIYED KALLAK

AND EIGHT SHORT STORIES
WITH PRESENTATION

By

Jamal Baban

Jamal Baban

Baghdad 1969

نرخی (۱۲۰) فلسه

چاپخانهی نسخه

بغداد - ۱۹۶۹